

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 NOVEMBER 1989

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	67
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	68
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	69
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	70
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	70
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	71
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	74
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	74
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	75
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	78
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	81
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	82
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	83
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	87
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	87
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	90
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	93
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	94
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	94
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	95
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	104
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	105
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	106

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 2
van 25 oktober 1989
van de heer A. KEMPINAIRE

Externe betrekkingen – Internationale vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap

In het kader van de internationale vertegenwoordiging zijn eind vorig jaar 11 contractuelen in dienst getreden. De Vlaamse Executieve heeft met deze personen een contract voor de duur van drie jaar gesloten.

Twee verbindingsagenten zijn administratief verbonden aan het CGIS. In het kader van de reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden drastische herschikkingen in het vooruitzicht geteld.

Graag had ik daarom van de Voorzitter van de Executieve het volgende vernomen.

1. Wat staat er in de toekomst te gebeuren met de contractuelen in het kader van de internationale vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald de verbindingsagenten verbonden aan het CGIS ?
2. Zal het CGIS worden ondergebracht in een van de zes voorgestelde Ministeries ?
3. Wordt er voor de verbindingsagenten overwogen om een autonome structuur op te richten, los van het CGIS of het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

1. De verbindingsagenten die contractueel verbonden zijn aan het CGIS hebben een contract van 3 jaar, met ingang van 1 december 1988. De Vlaamse Executieve zal een evaluatie maken op het einde van vermelde termijn, met het oog op een eventuele verlenging.
2. De Vlaamse Executieve heeft een opdracht gegeven aan de studiebureaus Van Dijk en Arthur Andersen & Co. om samen met de Bijzondere Commissaris voor de Structurering van de Diensten van de Vlaamse Executieve een voorstel van structuur van de 6 Ministeries uit te werken. Het definitieve rapport wordt ingewacht tegen 15 januari 1990.

3. Of een eventuele autonome structuur ten aanzien van de 2 verbindingsagenten zal worden opgericht, hangt samen met de evolutie van punt 2.

Vraag nr. 6
van 9 november 1989
van mevrouw M. DE MEYER

Adviesorganen – Instelling en samenstelling

Het nieuwe Vlaanderen kent een heleboel adviesorganen die – al of niet bij decreet geregeld – advies kunnen of moeten uitbrengen aan de Vlaamse Executieve.

Kan de geachte Voorzitter mij een lijst bezorgen van alle bestaande adviesorganen en mij meedelen wanneer ze werden ingesteld, door welke instantie en hoeveel ten honderd van hun leden vrouwelijk zijn ?

Antwoord

Gelet op de aard en de omvang van de gevraagde gegevens, is voor de beantwoording van de vraag enig onderzoekswerk nodig.

Het resultaat hiervan zal rechtstreeks aan het geachte lid worden overgemaakt.

Vraag nr. 9
van 13 november 1989
van mevrouw N. MAES

Vlaams monumentenbeleid – Financiering

In 1978 werd 736,8 miljoen uitgetrokken voor de restauratie van beschermde gebouwen.

In 1985 daalde dit bedrag tot 447,9 miljoen, voor 1988 werd 613,1 miljoen uitgetrokken en dit jaar bedroeg het budget voor monumentenzorg 628,8 miljoen frank.

De voorbije jaren werd geen gebruik gemaakt van alternatieve financieringsmechanismen.

Wel kan de particuliere eigenaar sinds 1985 de onderhouds- en restauratiekosten voor de instandhouding van de beschermde woning binnen bepaalde grenzen fiscaal aftrekbaar maken. (Andere fiscale tegemoetkomingen ontbreken).

Vanaf 1985 kwam de sponsoring door personen en ondernemingen op gang, waardoor een bijkomend financieel middel gevonden werd.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Waarom werd geen gebruik gemaakt van alternatieve financieringsmechanismen ?
- Werd overwogen om andere fiscale tegemoetkomingen uit te werken teneinde het beschermen van monumenten aantrekkelijker te maken ?
- Een gewestelijk overkoepelend fonds, dat de spon-

soring coördineert, ontbreekt in het Vlaams monumentenbeleid.

Werden reeds initiatieven genomen om dergelijk fonds op te richten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat

1. het gebruik van alternatieve financieringsmechanismen en de oprichting van een gewestelijk fonds ter coördinatie van de sponsoring van het Vlaams monumentenbeleid behoren tot de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;
2. fiscale tegemoetkomingen, teneinde het beschermen van monumenten aantrekkelijker te maken, behoren tot de bevoegdheden van de nationale Minister van Financiën.

Vraag nr. 10
van 13 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Schriftelijke vragen – Toepassing van het Reglement van Orde

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 25 september 1989, stel ik vast dat op de tweeëntwintig gestelde vragen er slechts elf binnen de reglementaire termijn (Reglement van Orde, artikel 69, 3 en 4) beantwoord werden.

Zes vragen kregen een antwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Reglement van Orde, artikel 69, 5).

Op vijf vragen is geen reactie gekomen binnen de reglementaire termijn (Reglement van Orde, artikel 69,5).

De geachte Minister zal het met mij eens zijn dat het controlerecht van de parlementair beperkt wordt als op de vragen niet tijdig een reactie komt.

Ik vraag dat ieder lid van de Executieve het Reglement stipt zou willen toepassen.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

Ik deel de mening van het geachte lid en heb de leden van de Vlaamse Executieve gewezen op de noodzaak om bij de beantwoording van schriftelijke vragen, zich strikt te houden aan de tijdslimiet voorzien in het Reglement van Orde.

Vraag nr. 14
van 17 november 1989
van mevrouw N. MAES

Afzet- en uitvoerbeleid in Vlaanderen – Initiatieven en instrumenten

Sinds de wet van 8 augustus 1988 zijn de Gewesten bevoegd voor het afzet- en uitvoerbeleid.

In Wallonië werd overgegaan tot de oprichting van een Directoraat-generaal voor de Externe Betrekkingen en van AWEX (Agence wallonne pour l'exportation).

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Welke stappen werden in Vlaanderen ondernomen en welke instrumenten werden langs Vlaamse kant gecreëerd om het Vlaams afzet- en uitvoerbeleid gestalte te geven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

In antwoord op haar vraag betreffende het afzet- en uitvoerbeleid in Vlaanderen ben ik zo vrij het geachte lid te verwijzen naar de heer Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie tot wiens bevoegdheid deze aangelegenheid behoort.

N. DE BATSELIER **VICE-VOORZITTER VAN DE** **VLAAMSE EXECUTIEVE** **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,** **MIDDENSTAND EN ENERGIE**

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1989
van de heer A. LARIDON

Beroepsopleiding – Oprichting school voor haarkappers

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de voorwaarden en gestelde criteria zijn voor de oprichting van een school voor haarkappers, die gehomologeerde diploma's kan uitreiken aan personen die zich in het vak willen specialiseren ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat binnen de onder mijn bevoegdheid ressorterende middenstandsvorming geen reglementering bestaat waarin de voorwaarden en criteria worden bepaald voor de oprichting van een school voor haarkappers die gehomologeerde diploma's zou kunnen uitreiken aan personen die zich in het vak willen specialiseren. De oprichting van scholen en de homologatie van diploma's behoort trouwens tot de bevoegdheid van het Ministerie van Onderwijs.

Weliswaar kunnen de erkende Centra voor Voortduurende Vorming in de Middenstand onder welbepaalde voorwaarden getuigschriften en diploma's uitreiken die in sommige gevallen mede toegang verlenen tot een gereguleerd beroep.

De voorwaarden om te kunnen worden erkend als Centrum worden opgesomd in de artikelen 40 tot 44 van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortduurende vorming in de middenstand (BS 11 november 1976) en in het ministerieel besluit van 20

november 1978 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van de centra voor voortdurende vorming in de middenstand (BS 12 januari 1979). Een kopie van deze besluiten worden het geachte lid tot wat kan dienen separaat toegestuurd.

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 2
van 23 oktober 1989
van de heer A. LARIDON**

Monumenten en landschappen – Bescherming huizenrij van het E. Feysplein te Oostende

Op 6 december 1982 gaf de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen een gunstig advies tot het beschermen als stadsgezicht, de huizenrij gelegen op het E. Feysplein te Oostende. Op 6 januari 1983 gaf ook de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen gunstig advies voor de bescherming.

In de eerste helft van maart 1984 werd op vraag en aanraden van het Oostends Schepencollege de procedure voor bescherming stilgezet. In de Gemeenteraad van 23 oktober 1987 deelde de bevoegde Schepen in verband met bovenvermelde huizenrij mede, dat er drie mogelijkheden waren :

- ofwel de gevels bewaren zoals ze nu zijn ;
- ofwel enkele gevels inkaderen in een architecturaal geheel ;
- ofwel het geheel afbreken.

Het verdwijnen van deze prachtige gevels zou ongetwijfeld veel Oostendenaars pijn doen omdat hierdoor één van de laatste overblijfselen van de Oostendse Belle Epoque zou verdwijnen.

De grote waarde van deze gevels ligt voornamelijk in het feit dat ze een eenheid vormen, dat ze een huizenrij vormen, met andere woorden een geheel vormen dat uniek is in Oostende.

Deze huizenrij zou dan ook dienen beschermd te worden wegens haar intrinsieke architectonische en historische waarde.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoe vandaag de juiste situatie is in verband met de bescherming van deze huizenrij en wat hij denkt te ondernemen om te verhinderen dat deze merkwaardige gevelrij met de grond gelijk zou worden gemaakt.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de beschermingsprocedure van de bedoelde huizenrij, die op 11 april 1984 werd stopgezet, later niet meer werd hernomen.

Ik heb vernomen dat de Stad Oostende, die de huizenrij inmiddels (10 panden) heeft verworven, voornemens is het renovatieproject – al dan niet gedeeltelijk behoud van gevels en daken – te laten begeleiden door een beoordelingscommissie.

**Vraag nr. 3
van 26 oktober 1989
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN**

NMH – Niet nakomen financiële verplichtingen t.o. v. erkende maatschappijen voor sociale woningbouw

Door het niet-nakomen van haar financiële verplichtingen brengt de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een aantal aannemersbedrijven die werkzaam zijn in de sector sociale woningbouw en zowel aan renovatie als aan nieuwbouwprojecten werken in ernstige thesaurieproblemen.

Hierdoor dreigen zij de werven stil te leggen met alle gevolgen van dien.

De aannemersbedrijven die in deze sector werkzaam zijn, zijn hiertoe gerechtigd.

Om te verhelpen dat de weinige projecten die nog worden uitgevoerd in de sociale woningbouw ook nog zouden worden stilgelegd, dient snel te worden ingegrepen.

Mag ik de geachte Minister vragen mij, dringend mee te delen :

1. hoe ernstig de situatie is ;
2. welke de reden is van het niet-nakomen van de financiële verplichtingen ;
3. welke oplossing hij voorstelt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Teneinde vanaf januari 1989 de financiering van de investeringsprogramma's van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, toegestaan door het Vlaamse Gewest, verder te blijven verzekeren, heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting op 12 mei 1989 een aanvraag ingediend tot het bekomen van een nieuwe leningsmachtiging voor een bedrag van 2.400 mio frank.

Aan deze vraag werd pas tegemoetgekomen op 27 september 1989 door het besluit van de Vlaamse Executieve waarbij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting gemachtigd werd onder Gewestwaarborg leningen aan te gaan ten belope van een werkelijk bedrag van 1.890 mio frank.

In afwachting van dit besluit, en in de overtuiging dat zij op korte termijn over een nieuwe leningsmachtiging zou kunnen beschikken, besliste de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting de betalingen uit eigen middelen te verzekeren, onder voorbehoud van latere regularisatie.

In verband met de lange termijn tussen de aanvraag om leningsmachtiging en de toekenning ervan wil ik

het geachte lid verwijzen naar mijn Collega van Financiën en Begroting, de heer G. Geens, die aanvankelijk weigerde zijn begrotingsakkoord te verlenen, met betrekking tot de leningsmachtiging, in het licht van de investeringsbeperking die op 31 juli 1989 werd beslist door de Vlaamse Executieve.

Het is pas nadat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en ikzelf hebben gewezen op de ernst van de situatie en nadat de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij op 12 september 1989 besliste de betalingen van facturen stop te zetten in afwachting van garanties ter zake, dat dit begrotingsakkoord kon worden bekomen.

In dit verband kan nog worden aangestipt dat de Nationale Maatschappij, ondanks het feit dat zij pas op 26 oktober 1989 kon beschikken over de eerste schijf van 1.000 mio frank, onmiddellijk na de betekening van de beslissing van de Vlaamse Executieve alle nodige maatregelen heeft getroffen om de geblokkeerde facturen zo vlug mogelijk uit te betalen. Daartoe werden nogmaals betalingsaanvragen ten belope van ± 325 mio frank voorgefinancierd.

Uit het bovenstaande blijkt derhalve dat het optreden van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in deze zaak ingegeven werd door haar zorg om niet enkel het betalen van verwijlintresten te vermijden, maar eveneens om te voorkomen dat de bouwwerken zouden stilgelegd worden, met alle nefaste gevolgen van dien.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN**

**Vraag nr. 3
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES**

***Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter***

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . . .).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

– Welke internationale congressen, georganiseerd in

Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1989 ?

- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op haar vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING**

**Vraag nr. 2
van 13 november 1989
van de heer A. DENYS**

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling – Duur en aard van de schakelprojecten, statuut van de begeleiders

Reeds verscheidene jaren richt de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling schakelopleidingen in.

Eén van de voornaamste bedoelingen is de zelfredzaamheid en de sociale weerbaarheid van lagergeschoolden en langdurige werklozen te verhogen.

Voor deze specifieke projecten werd destijds personeel aangeworven op contractuele basis (onder andere BTK-ers en TWW-ers).

Op 1 juli 1989 gingen diverse personeelsleden over naar het statuut van gesubsidieerde contractuelen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

Tot wanneer denkt hij deze schakelprojecten te laten lopen ?

Blijft deze opleiding kaderen in zijn Weer-Werkactie ?

Bestaat de mogelijkheid dat de huidige begeleiders met GESCO-statuuat overgaan naar het statutair kader van de VDAB ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen. In de huidige periode van toenemende tewerkstelling mag niet uit het oog worden verloren dat er in Vlaanderen op dit ogenblik nog steeds 97.000 werklozen ten minste 1 jaar zonder job zijn. Hiervan zijn 12.000 jonger dan 25 jaar of nagenoeg 1 op 3 jonge werklozen is langdurig werkloos. Van deze langdurig werkloze jongeren hebben bijna 7.000 niet meer dan lager secundair onderwijs genoten ; 2.000 zelfs niet meer dan lager onderwijs. Langdurige werkloosheid is derhalve vooral een probleem van de laaggeschoolden. Beroepsopleiding is het middel bij uitstek om' risicogroepen opnieuw binnen de maatschappij te integreren.

Gezien de huidige situatie op de arbeidsmarkt zullen de specifieke opleidingsprojecten voor laaggeschoolde werkzoekenden, de „schakelopleidingen” ingericht door de VDAB, verder worden ontwikkeld. In 1988 werden 2.613 schakelopleidingen beëindigd tegen **2.058** in 1987 (+ 27 %).

Naast deze „schakelopleidingen” binnen de VDAB zullen ook in de uitbreidingsfase van de Weer-Werkactie bijkomende direct arbeidsmarktgerichte opleidingen voorzien worden (1.000) voor de werkzoekenden die tot het actieplan toetreden.

Voor de grootste groep langdurig werklozen is de eerste wederinschakelingsstap een niet-direct arbeidsmarktgerichte opleiding. Binnen het Weer-Werkbudget werden middelen gereserveerd om 2.000 opleidingen van dit type te organiseren. Indien zou blijken dat opleidingsmogelijkheden moeten voorzien worden die binnen de centra onder eigen beheer van de VDAB niet voorhanden zijn, zal daartoe een oplossing worden gezocht binnen het kader van samenwerkingsakkoorden met derden.

Wat betreft zijn laatste vraag, kan ik het geachte lid ontkennend antwoorden aangezien trouwens alle instructiepersoneel van de VDAB-beroepsopleiding tewerkgesteld is op contractuele basis. Deze regeling houdt verband met de noodzakelijke flexibiliteit van het beroepsopleidingsaanbod.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 20
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Bescherming van het leefmilieu – Wetenschappelijk onderzoek inzake „ Beringiet”

De RUG heeft de ontwikkeling bekend gemaakt van een nuttig milieuprodukt „Beringiet”, toepasbaar op zuivering van water, lucht en bodem.

De Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. of de ontwikkeling van dit produkt hem bekend was voor de persconferentie van de RUG ;
2. of hij dit project financieel heeft gesteund door begrotingsmiddelen die hij ter beschikking heeft.
Zo ja, hoeveel werd hieraan besteed of is hij van zins te besteden ;
3. welke concrete toepassingen hij voor dit produkt in het vooruitzicht stelt ;
4. welke proefprojecten hij in het vooruitzicht stelt te realiseren.

Antwoord

Vraag 1

De ontwikkeling van dit produkt is bij OVAM bekend sedert begin 1987. De produkten die op dat ogenblik aan de RUG onderzocht werden droegen de naam „alumo-silikaat” en „neogeen”. Deze produkten werden gewonnen uit oude steenkoolterills. In samenwerking met Professor De Boodt van de RUG werd de toepassing van deze produkten onderzocht.

Vraag 2

Daar de resultaten van het eerste vooronderzoek geen voldoening gaven voor de behandeling van verontreinigde bodems werden nog geen begrotingsmiddelen voor verder onderzoek ter beschikking gesteld.

Vraag 3

Beringiet is een analoog produkt als alumino-silikaat en wordt gewonnen uit de Kempense Steenkoolterills. Dit produkt wordt door KS veredeld. Deze laatste doet in samenwerking met de RUG onderzoek aangaande concrete toepassingen voor dit produkt. Volgens hun informatie kan dit produkt gebruikt worden om bepaalde industriële afvalwaters te zuiveren en om zware metalen in bodems te fixeren.

Vraag 4

De bij het Beringiet-onderzoek betrokken instanties hebben thans een onderzoeksvorstel ingediend voor subsidiëring. Dit voorstel wordt nader onderzocht en ik zal er zo spoedig mogelijk een beslissing over treffen. Het betreft een demonstratie te velde op reële schaal gericht op de fixatie van zware metalen.

Vraag nr. 22
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Jacht – Afschaffing loerjacht

Door de Vlaamse natuurconservators wordt gepleit voor de afschaffing van de loerjacht. Zij voeren een steekhoudende argumentatie aan met betrekking tot veiligheid en bescherming van fauna.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij de argumentatie van deze natuurconservators onderschrijft ;
2. welke nu de exacte reglementering is ter zake ;

3. welke naar zijn oordeel de reden is waarom deze natuurbeschermers zo lang moeten aandringen ;
4. of hij inderdaad de afschaffing van de loerjacht zal doorvoeren ;
5. wie desgevallend met het toezicht zal worden belast ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de nachtelijke loerjacht op wilde eenden in het Vlaamse Gewest alleen mag worden uitgeoefend gedurende een half uur na het officiële uur van zonsondergang en een half uur voor het officiële uur van zonsopgang door de houder van een jachtverlof en onder een aantal strikt beperkende voorwaarden, onder meer het verlenen van een bijzondere vergunning door de bevoegde ambtenaar van het bestuur Landinrichting.

Voor het jachtseizoen 1988-1989 werden 158 vergunningen verleend.

De nachtelijke loerjacht werd in de loop der jaren zeer sterk beperkt en nu slechts toegestaan :

- vanaf 1 oktober ;
- alleen op wilde eenden (*Anas platyrhynchos*) ;
- vanop een bootje of vanaf vaste, vooraf aangeduide posten, aanvaard door de bevoegde ambtenaar ;
- de posten moeten gelegen zijn op minder dan 50 m van de rand van het bejaagde water en op meer dan 50 m van de grens van een naburig jachtveld ;
- het bejaagde water moet tenminste 1 ha oppervlakte bezitten of een waterloop over een lengte van tenminste 300 m omvatten ;
- de loerjacht mag alleen in aanwezigheid van de vergunningshouders of van één afgevaardigde, die door de bevoegde ambtenaar moet worden aanvaard, worden beoefend ;
- per post mogen slechts twee jagers aanwezig zijn.

Niettegenstaande deze sterke beperkingen ben ik van oordeel dat de nachtelijke loerjacht, op grond van nog uit te werken voorstellen, binnen de Vlaamse Hoge Jachtraad opnieuw in bespreking moet gebracht worden.

Volledigheidshalve dient erop gewezen dat er voor de loerjacht tijdens de avond- of ochtenduren, buiten de nacht, geen bijzondere bepalingen bestaan. Deze jacht is gereguleerd zoals de andere jachtwijzen.

Vraag nr. 34
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Natuurbescherming en natuurbehoud – Hobokense Polder

Er is heel wat belangstelling om de Hobokense Polder als natuurgebied te beschouwen en te beschermen.

Kan de Gemeenschapsminister mededelen :

1. of een dergelijke aanvraag bij hem of zijn diensten werd ingediend ;
2. of zijn diensten reeds een onderzoek deden naar verontreiniging in de Polder, bijvoorbeeld naar sluikstorten en afval ;
3. zo dit het geval zou zijn, welke de resultaten zijn ;
4. wie desgevallend zulk een onderzoek uitvoerde of zal uitvoeren ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat mijn diensten geen rechtstreeks verzoek tot bescherming van de Hobokense Polder ontvingen.

Wel werd door een plaatselijke werkgroep voor de bescherming van dit gebied gevraagd naar de redenen waarom, op nationaal of EG-vlak, dit gebied vroeger niet werd voorgedragen als mogelijk gebied te beschermen in het raam van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand.

Slechts één vogelsoort uit bijlage 1 van de richtlijn 79/409/EEG (vogelrichtlijn) komt in relatief gering aantal in dit gebied voor, maar deze soort komt ook regelmatig voor in verschillende erkende vogelrichtlijngebieden.

Informatie in verband met de voorwaarden tot aanwijzing van het gebied als erkend natuurreservaat in het raam van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud werd aan voormelde werkgroep verstrekt door de administratie.

De werkgroep heeft ook een subsidieaanvraag ingediend als leefmilieuvereniging.

Door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij werd reeds het storten van inerte materialen vastgesteld.

Wat er ook van zij, het is de eigenaar van het gebied, met name de stad Antwerpen, die in de eerste plaats aansprakelijk is voor het bestaan van eventuele sluikstorten.

Vraag nr. 43
van 26 oktober 1989
van de heer J. DUFAUX

Leefmilieu – Opname organigram OVAM, VM W en AROL in infobrochure

Op de International Trade Fair for Environmental and Safety Technologies gehouden te Gent van 10 tot 14 oktober jongstleden deelde de BVBA Enviro Consult, Adviesbureau voor industriële milieuzorg uit Beveren-Vrasene, een folder uit. Naast de diensten die zij aanbiedt inzake milieu en veiligheidsrapportering geeft zij de structuur weer van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en . . . de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Bestuur voor Leefmilieu.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij

of zijn diensten toelating gaven aan deze firma om deze diensten kenbaar te maken.

Is de Minister van plan te reageren op deze handelwijze ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het samenstellen en verspreiden van haar infobrochure de BVBA Enviro Consult geen toelating gevraagd heeft, noch aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, noch aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, noch aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Daar de verstrekte informatie enkel gegevens bevat die reeds in meerdere publikaties verspreid zijn en die voor iedereen toegankelijk zijn, heb ik geen bezwaar tegen de verspreiding ervan. Het gaat hier immers om een initiatief dat de openbaarheid van bestuur ten goede komt.

Vraag nr. 46
van 26 oktober 1989
van de heer G. BEERDEN

Natuurbehoud en natuurbescherming – Werking Hoge Landbouwwaad

In de wet op het natuurbehoud wordt bepaald dat voor sommige maatregelen het advies van de Hoge Landbouwwaad moet worden ingewonnen ; net als de andere Hoge Raden ; dat de Hoge Landbouwwaad bovendien spontaan of op verzoek van de Gemeenschapsminister advies kan verstrekken over alle aangelegenheden die aan de Hoge Raad worden voorgelegd of waarover de Hoge Raad zich eventueel wil uitspreken.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen over welke aangelegenheden sinds 1980 aan een Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu, bevoegd voor het natuurbehoud of bevoegd voor de landinrichting door de Hoge Landbouwwaad welkdanig advies dan ook werd uitgebracht ?

Tevens vernam ik graag de wijze van samenstelling en de huidige samenstelling van de Hoge Landbouwwaad, die desgevallend in voornoemde aangelegenheden advies zou moeten uitbrengen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, wat de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud betreft, het advies van de Hoge Landbouwwaad slechts moet worden ingewonnen voor de oprichting van een nationaal of westelijk natuurpark.

Daar in het Vlaamse Gewest nog geen natuurparken werden opgericht, diende dergelijk advies nog niet te worden ingewonnen.

De vroeger Hoge Landbouwwaad is trouwens, in feite, op grond van het KB van 12 april 1977, vanaf 1978 vervangen door de Nationale Landbouwwaad.

De wijze van samenstelling en de keuze van de leden van de Nationale Landbouwwaad behoren tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Landbouw.

Vraag nr. 68
van 8 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Milieuvervuiling – Metallisch lood

Om een verdere belasting van het milieu te voorkomen dient het gebruik van metallisch lood in de jacht en de sportvisserij te worden vervangen door milieuvriendelijke alternatieven.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij deze aangelegenheid reeds op de agenda liet plaatsen van de verschillende „Hoge Raden” die daarover kunnen geconsulteerd worden ?

Welk was het standpunt en het advies van deze raden ?

Kan de Minister mij informeren in welke mate het milieu in Vlaanderen thans belast wordt door metallisch lood ?

Werd of wordt over deze aangelegenheid overleg gepleegd met de producenten van jachtmunitie en visgerei ; verzocht de geachte Minister zijn nationale Collega deze aangelegenheid op Europees niveau ter sprake te brengen ? Zo niet, waarom gebeurde dit nog niet ? Welke initiatieven neemt de Minister om een spoedige oplossing te bekomen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, wat het gebruik van loodhagel bij de jacht betreft, de Vlaamse Hoge Jachtraad op mijn verzoek het probleem van loodverontreiniging van de bodem door loodhagel heeft onderzocht.

Daarbij bleek dat in het Vlaamse Gewest nog geen gevallen van mortaliteit bij wild ingevolge ingestie van loodkorrels bekend zijn, in tegenstelling tot Nederland.

Dit zou onder meer te wijten zijn aan de intensievere bejaging van waterwild in bepaalde waterwildgebieden in dit buurland.

De Raad was van oordeel dat het wenselijk zou zijn een onderzoek naar loodvergiftiging bij wild in het Vlaamse Gewest door te voeren met medewerking van de jagerij en, zo de noodzaak daarvan uit dit onderzoek zou blijken, het gebruik van loodhagel te verbieden op plaatsen met grote waterwildconcentraties.

Wat de loodconcentratie betreft rond schietstanden, deze kan, naar uit de literatuur blijkt, hoog zijn maar deze bodempollutie kan op relatief eenvoudige wijze worden voorkomen.

In het Vlaamse Gewest is, volgens de literatuur, geen directe sterfte van watervogels ingevolge loodvergiftiging door metallisch lood afkomstig van de sportvisserij bekend, dit in tegenstelling tot Engeland.

De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij werd ter zake niet geraadpleegd.

Ik bezit geen gegevens over de belasting met metallisch lood van de bodem in het Vlaamse Gewest en de diverse bronnen van de aanrijking met metallisch lood in de bodem.

Daar de concentratie metallisch lood in de bodem zeer wisselvallig en plaatsgebonden is, lijkt het mij niet aangewezen een initiatief te nemen om het probleem van bodemverontreiniging op nationaal of internationaal vlak te bespreken.

In het Europees Parlement werd trouwens reeds een resolutie gestemd waarin wordt aangedrongen op een verbod van het gebruik van lood bij de jacht en de sportvisserij. De Commissie van de EG heeft daaraan tot nu toe geen gevolg gegeven.

Tijdens het onderzoek dat de Vlaamse Hoge Jachtraad aan het probleem van loodhagel wijdde, werd officieus contact genomen met de wapenfabrikanten en de wapenhandelaars. Daarbij bleek dat een trend bestaat om de lopen van de jachtwapens aan te passen door het gebruiken van andere metalen voor de hagelkorrels.

Vraag nr. 80
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michiels-kathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 8
van 13 november 1989
van mevrouw N. MAES

St.-Baafskathedraal te Gent – Nieuw glasraam

Naar verluidt zal er in de St.-Baafskathedraal te Gent een nieuw glasraam worden geplaatst, gemaakt door het kunstenaarsrechtspaar Mestdagh-Meyvaert.

In zijn artikel in De Standaard van 9 september 1989 noemt R.H. Marijnissen het ontwerp „een schoolvoorbeeld van ouderwetse moderniteit”, waardoor een nationaal monument wordt verminkt.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Werd de Commissie voor Monumenten en Landschappen op de hoogte gebracht van dit initiatief ?
- Heeft de bevoegde Commissie dit ontwerp beoordeeld ?

Zo ja, wat was het resultaat van deze beoordeling ?

Zo neen, is de Minister van oordeel dat de Commissie haar verantwoordelijkheid moet opnemen inzake dit openbaar gemeenschappelijk erfgoed ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid moet ik haar verwijzen naar de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening vermits Monumenten en Landschappen sinds de BWHI van 8 augustus 1988 een gewestmaterie is geworden.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE .
AANGELEGHENEDEN

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Preventieve gezondheidsopvoeding – Voorlichting inzake medicijngebruik bij jongeren

Een onderzoekersteam van de RUG verrichtte een enquête bij bijna 2.000 jongeren tussen 14 en 19 jaar naar het medicijngebruik bij jongeren.

Uit dit onderzoek blijkt dat meer dan een vijfde (21,8 procent) van de jongeren pillen slikt. Meisjes blijken vaker naar het pillendoosje te grijpen dan jongens. (28,7 procent ten opzichte van 15,5 procent)

Vooral pijnstillers, kalmeer- en slaapmiddelen blijven erg in trek.

Volgens de onderzoekers dient de oorzaak van dit fenomeen niet zozeer bij de adolescent gezocht te worden. Volgens hen worden die middelen veel te gemakkelijk voorgeschreven.

Hierover zou ik de geachte Minister willen vragen of hij niet meent dat de campagne, die in de eerste plaats gericht is tot de verbruiker, in de eerste plaats ook moet inspelen op de verstrekkers (ouders, geneesheren en apothekers).

Zo ja, welke initiatieven worden hiervoor genomen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat naast de GVO-campagnes die op de gebruikers van geneesmiddelen gericht zijn, er eveneens inspanningen worden geleverd om de zorgverstrekkers te informeren en te sensibiliseren met betrekking tot een risicobeperkend voorschrijfgedrag.

Eén van de voornaamste opdrachten waarvoor de Wetenschappelijke Vereniging der Vlaamse Huisartsen een jaarlijkse toelage ontvangt bestaat in de bewustmaking bij de huisartsen van hun specifieke rol in de gezondheidsopvoeding en -voorlichting van de bevolking. Onder meer via het gespecialiseerde tijdschrift „HANU” wordt hieraan herhaaldelijk de nodige aandacht besteed.

Daarnaast worden door de Koninklijke Apothekervereniging van Antwerpen regelmatig informatiecampagnes rond geneesmiddelengebruik georganiseerd met steun van de Vlaamse Gemeenschap.

Een recente studie die door deze vereniging in samenwerking met het Studiecentrum voor Economisch en Sociaal Onderzoek van de UFSIA werd uitgevoerd, betrof een onderzoek naar het gebruik van de geneesmiddelenwijzer en de effecten hiervan op kennis, koopgedrag en gebruikswijze van geneesmiddelen. De apothekers werden hierbij nauw betrokken. Ten slotte is de werkgroep Gezondheidsvoorlichting te Gent reeds een tiental jaren belast met de uitvoering van het project „Farmaca” waarbij de hoofdklemtoon ligt op het verspreiden van informatie aan het medisch korps over alle in de handel zijnde geneesmiddelen in het algemeen en het gebruik ervan in het bijzonder. De ruim verspreide uitgave „Medisch Zakboekje Geneesmiddelen” is hiervan een belangrijk resultaat.

In de toekomst zal er nog meer gestreefd worden naar een betere coördinatie en integratie van de campagnes opdat zowel de gebruikers als de verstrekkers in globale, welomlijnde initiatieven actief zouden kunnen betrokken worden.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1989
van de heer A. LARIDON

Commerciële reclame in scholen – Reglementering

Ik verneem dat thans in de onderwijsinstellingen van het Vlaamse land een promotie-campagne aan de gang is onder de benaming „Knack-actie ‘89” en „Knack op school”.

Deze promotie-campagne gaat gepaard met wedstrijden en het maken van publiciteit teneinde abonneementen te werven, weliswaar tegen verminderde prijs.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij al dan niet de toelating heeft gegeven voor bovenvermelde promotie-campagne en dit voor de schooljaren 88-89 en 89-90.

Zo ja, is deze actie niet in strijd met de reglementering inzake commerciële reclame in de scholen (cf. de zaak van de klasagenda's) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar artikel 41 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving dat bepaalt dat elke politieke activiteit en propaganda verboden zijn in de onderwijsinrichtingen, ingericht door openbare personen en in de gesubsidieerde vrije inrichtingen voor onderwijs.

Gelet op artikel 43 van de Schoolpactwet zal de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwijs behoort, bij kennisname van overtredingen van het bepaalde in artikel 41 van de Schoolpactwet beslissen of de zaak voor advies aan de in artikel 42 bedoelde wet voorziene Commissie wordt voorgelegd.

Tot op heden bereikte mij geen enkele individualiseerbare klacht nopens de in de vraag van het geachte lid geciteerde promotie-campagne.

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Wetenschappelijk onderzoek – Ontwikkeling milieuprodukt Beringiet

Met passende fierheid werd door de RUG de ontwikkeling bekendgemaakt van het milieuprodukt Beringiet, nuttig voor de zuivering van lucht, water en bodem.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. hoe precies deze ontwikkeling werd gefinancierd ; op welke begrotingen voor welke bedragen ;
2. welke instellingen of bedrijven aan deze ontwikkeling hebben meegewerkt ;
3. wie de eigenaar is van het produkt ; van het brevet ;
4. waar dit produkt voor toepassingen zal worden aangemaakt ;
5. op wiens naam het brevet of octrooi werd aangevraagd en/of verleend ; voor welke landen ; voor welke toepassingen ;
6. volgens welke exacte procedure een bedrijf wil tewerkgaan dat dit produkt wil gebruiken of toepassen ; welke kosten hieraan verbonden zijn ;
7. hoe de „gelijkheid der inschrijvers” bij overheidsopdrachten met dit produkt zal worden gegarandeerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Op 1 november 1987 werden twee onderzoekscontracten afgesloten tussen de Rijksuniversiteit Gent

(Laboratorium voor Bodemfysica) en de NV Kempische Steenkoolmijnen. Deze overeenkomsten hadden tot doel een laboratoriumonderzoek en praktijkproeven uit te voeren in verband met de omvorming van cycloonassen uit het wervelbed van KS tot polyvalente adsorbentia om zware metalen en kleurstoffen te binden.

De ontwikkeling van het milieuprodukt werd gefinancierd door fondsen van KS, afdeling Diversificatie.

2. Het contract voorziet dat „de RUG het onderzoek zal laten uitvoeren onder het conceptueel en technisch advies van Prof. Dr. ir. M. De Boodt”.
3. Het contract bepaalt dat alle rechten in verband met de know-how eigendom blijven van Prof. Dr. ir. M. De Boodt en de RUG. De eigenaar van het brevet is de Rijksuniversiteit Gent.
4. Het produkt zal bij KS te Beringen worden aangeemaakt, vandaar de naam beringiet.
5. Het brevet werd aangevraagd door de Rijksuniversiteit Gent, Faculteit van de Landbouwwetenschappen, Leerstoel voor Bodemfysica. Als uitvinder wordt vermeld : De Boodt Marcel, Florent, Louis, Filip uit Gent. Het betreft hier een patent aangevraagd bij „Europäisches Patentamt, European Office, Office européen des Brevets”, en slaat op alle Europese landen. Gezien het vooronderzoek positief uitvalt, werd ook een wereldwijd patent aangevraagd. Als toepassingsgebied dient het in eerste instantie voor het vastleggen van zware metalen.
6. Het bedrijf dat Beringiet wil gebruiken dient zich te wenden tot de Tijdelijke Vereniging KS-Revival Systems, gevestigd op de Kunstlaan 20 te 3500 Hasselt. Deze firma zal al dan niet samen met Universitaire Faculteiten een globaal systeem voorstellen in functie van het gestelde probleem. De kosten worden in een prijsofferte vastgelegd in functie van de voorgestelde oplossing.
7. Het staat elk bedrijf vrij een beroep te doen op de Rijksuniversiteit Gent en haar laboratoria, zo het een passend onderzoek voorstelt en het nodige risico dragend kapitaal er wenst aan te besteden.

Vraag nr. 6
van 26 oktober 1989
van de heer A. LARIDON

Universitair onderwijs – Wijziging wet van 1939

De Rijksuniversiteit Gent gaat nog steeds door met haar architectenopleiding, weliswaar werd een naamverandering doorgevoerd teneinde in de wettelijkheid te blijven.

Deze studierichting kreeg de naam licentie in de bouwkunst. Voorlopig mogen de studenten wanneer ze afgestudeerd zijn noch geen architect noemen.

Hiertoe is een wijziging van de wet van 1939 nodig.

Volgens deze wet is dit een recht dat voorbehouden is aan de afgestudeerden van de artistieke architectenscholen, ingenieurs en enkele militaire categorieën.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister waarom hij tot nog toe geen enkel wettelijk initiatief heeft genomen teneinde de gediplomeerden in de bouwkunst van de RUG toe te voegen aan de lijst van de gediplomeerden die het beroep van architect mogen uitoefenen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat een wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, zoals door het geachte lid wordt bepleit, buiten het bevoegdheidsdomein – ratione materiae – van de Vlaamse Gemeenschap valt.

Vraag nr. 7
van 26 oktober 1989
van de heer E. FLAMANT

Commissie voor architectuuropleiding – Samenstelling, opdracht en benoemingsvoorwaarden leden

Naar het blijkt installeerde de geachte Minister onlangs een Commissie ad hoc belast met de studie van de architectuuropleiding.

Graag vernam ik de juiste omschrijving van de opdracht van bedoelde Commissie en binnen welke termijn zij haar voorstellen moet formuleren.

Mag ik tevens vernemen welke personen deel uitmaken van de Commissie waarvan sprake en op welke criteria de Minister zich steunde om de leden te benoemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de Commissie ad hoc die door mij werd gesticht, de volgende opdracht heeft meegekregen :

- 4 een studie maken van de bestaande architectuuropleidingen in Vlaanderen ;
- b) een beeld schetsen van een architectuuropleiding van de hoogste kwaliteit mede in het licht van de Europese richtlijnen ter zake en van de voortschrijdende Europese interne markt ;
- c) voorstellen formuleren voor de uittekening en de vormgeving van een toekomstig beleid inzake architectuuronderwijs in Vlaanderen, op middellange termijn (viertal maanden), vertrekkend vanuit de bestaande toestand.

De leden van de Commissie ad hoc worden aangesteld op grond van hun onderwijskundige c.q. bestuurlijke deskundigheid en hun ervaring en vertrouwdheid met het onderwijs- en beroepsveld en verlenen hun medewerking aan deze Commissie in eigen naam. Ze vertegenwoordigen niet de onderwijsinstelling of sociale organisatie waarbij ze als personeelslid werkzaam zijn.

Aangezien het mijn uitgangspunt is te betrachten dat de leden van de Commissie in een zo groot mogelijke intellectuele onafhankelijkheid en ongebondenheid hun werkzaamheden verrichten, acht ik het hiermee strijdig de namen van de leden te publiceren in het

Bulletin van Vragen en Antwoorden. De namen zullen rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd worden.

Vraag nr. 8
van 26 oktober 1989
van de heer M. DIDDEN

Hoger onderwijs – Informatieplicht inzake slaagpercentages kandidaturen

Naar we kunnen vernemen zijn er een aantal instellingen voor hoger onderwijs en meer in het bijzonder universitaire instellingen die de slaagcijfers van studenten in de eerste kandidatuur niet meer publiceren.

Bestaat er met het oog op een eenvormige informatie en de openheid van onderwijsinstellingen geen aanleiding om dergelijke publikatie verplichtend te maken teneinde jongeren voldoende te kunnen motiveren en begeleiden bij de keuze van een studierichting in het hoger onderwijs ?

Door de psyche-medische-sociale centra wordt zelfs gesuggereerd dergelijke informatie verplichtend te maken, mede vanuit de overweging dat een aantal instellingen voor hoger onderwijs uit financiële overwegingen studenten op een onrechtmatige manier trachten aan te lokken door gebruik te maken van een te gunstige voorstelling van de studie-eisen. Ik geloof dat niemand, zeker de studenten niet, baat hebben bij een onjuiste voorstelling van hun toekomst. Ik durf dan ook verwachten dat de Minister van Onderwijs ter zake klare standpunten weet in te nemen.

Gaarne had ik de reactie van de geachte Minister op deze problematiek gekend.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat ik het standpunt onderschrijf dat de slaagcijfers van de studenten in de eerste kandidatuur ten aanzien van kandidaat-studenten een informatieve waarde kunnen hebben in zover deze gegevens publicitair niet gebruikt worden. Samen met andere basisregistraties betreffende de studentenpopulatie hebben de slaagcijfers ook een informatieve waarde voor de overheid, wil de overheid haar beleidstaken en inzonderheid de voorbereiding en planvorming enerzijds een evaluatie en verantwoording anderzijds op een adequate manier kunnen vervullen.

Er blijkt een duidelijke nood te zijn aan een departementaal informatiebestand waarin alle basisregistraties betreffende de studentenbevolking kunnen opgeslagen worden, onder andere overzicht studierichtingen, aantal eerstejaars, aantal ingeschrevenen, aantal vrouwelijke studenten, aantal geslaagden, aantal gediplomeerden... Er dienen duidelijke afspraken gemaakt te worden over het informatieverkeer tussen de overheid en de instellingen. De PMS-Centra zullen putten uit het departementale informatiebestand voor het vervullen van hun informatie- en oriënteringsopdracht.

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1989
van de heer M. DESUYTER

Zeevaartonderwijs – Installatie Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs

Bij wet van 15 juli 1985, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 juli 1985, werd van kracht dat afgestudeerden van de Hogere Zeevaartschool na vier jaar studies, een vastgestelde vaartijd en het slagen voor de voorgeschreven examens naast het brevet van kapitein ter lange omvaart, ook een licentiaatstijl in de nautische wetenschappen verwierven. Hierdoor wordt het de zeeofficieren mogelijk na hun loopbaan op zee verantwoordelijke posities aan wal op zich te nemen, zowel in Belgische als in internationale instellingen.

In antwoord op mijn vraag nr. 25 van 15 februari 1989 liet de geachte Minister mij weten dat op 13 januari 1989 het Overlegcomité Regering-Executieven een akkoord bereikte over de procedures, regelingen en feitelijke toestanden inzake het zeevaartonderwijs op 1 januari 1989, waardoor het zeevaartonderwijs volledig overgedragen werd naar de Vlaamse Gemeenschap en de taalpariteit binnen de Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs, ingesteld bij KB van 18 mei 1987, bevestigd werd. Hierdoor zou het mogelijk worden om de vermelde Hoge Raad op te richten.

Graag vernam ik of dit ondertussen reeds gebeurd is of welke initiatieven ter zake reeds genomen werden, zodat vier jaar na het uitvaardigen van de wet, het uiteindelijk mogelijk zou worden dat vroeger afgestudeerde kapiteins de nieuwe ingestelde licentiaatstijl op de in de wet bepaalde wijze kunnen verwerven en niet genoodzaakt zijn te blijven varen en bijgevolg ook plaatsen te blokkeren voor de jongere generatie.

Antwoord

Het antwoord dat ik het geachte lid op 15 februari 1989 kon geven, blijft van kracht.

Om de Hoge Raad op te richten, is nochtans gebleken dat het koninklijk besluit van 18 mei 1987 vervangen moet worden door een besluit van de Vlaamse Executieve. Dit geeft aanleiding tot enige vertraging, maar het geheel is thans in voorbereiding.

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1989
van de heer F. VERMEIREN

Onderwijs – Controle naleving leerplicht zigeunerkinderen

Leerplicht bestaat voor alle kinderen die in ons land zijn ingeschreven. Men kan veronderstellen dat sommige van de zigeuners, die zich in België aan hun levenswijze houden en rondzwerven, toch ergens moeten zijn

ingeschreven, hetgeen uiteraard ook zou moeten gelden voor hun kinderen.

In dit verband vernam ik graag :

1. hoe het staat met de leerplicht van zigeunerkinderen die zich in ons land bevinden ;
2. door wie en hoe de controle op de naleving van de leerplicht voor deze kinderen wordt verricht.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht is ook van toepassing op de kinderen wier ouders in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister van de gemeente van hun verblijfplaats dienen te worden ingeschreven. Kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben, worden op bijzondere lijsten ingeschreven. Vóór 1 augustus worden zij door het gemeentebestuur uitgenodigd, binnen de maand de school te laten kennen welke zij voor de opvoeding van hun kinderen hebben gekozen.

Deze verklaring van de gezinshoofden wordt onverwijld overgemaakt aan de kantonale inspecteur, die er onmiddellijk kennis van geeft aan de Minister van Onderwijs.

Gezinshoofden zonder vaste verblijfplaats die in gebreke blijven, worden eveneens aangeklaagd bij de Procureur des Konings.

2. In afwachting van de uitvaardiging van het uitvoeringsbesluit, bepaald in artikel 3, § 2 van de bovenvermelde wet, behoort in de praktijk, ook voor de nog leerplichtige leerlingen die secundair onderwijs volgen, de controle op de naleving van de leerplicht tot de bevoegdheid van de kantonale inspecteurs van het basisonderwijs.

In dit verband dient ook de aandacht gevestigd op de politionele bevoegdheid van zowel de plaatselijke als de Rijkspolitie die de opdracht hebben schoolplichtige kinderen, die tijdens de schooltijden buiten de school worden aangetroffen, naar hun school te brengen en, indien blijkt dat zij niet in de school zijn ingeschreven, van deze bevinding proces-verbaal op te stellen.

Vraag nr. 11
van 26 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Handelspubliciteit in scholen – Naleving ministeriële omzendbrief

Eind vorig schooljaar verspreidde het kabinet van de geachte Minister een omzendbrief d.d. 5 juni 1989 aan de directies van alle Vlaamse scholen over „Laakbare praktijken in de onderwijsinstellingen”.

In een aantal gevallen blijkt dat de onderwijsinstellingen zich duidelijk niet aan de omzendbrief storen.

In welke maatregelen voorziet de Minister in dat geval ?

Op welke medewerking kan de benadeelde rekenen, wanneer hij overweegt een vordering tot staking der oneerlijke handelspraktijken in te leiden bij de Rechtbank ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik in toepassing van artikel 43 van de Schoolpactwet van 29 mei 1959 beslist heb een aantal, mij ter kennis gebrachte individualiseerbare overtredingen voor advies toe te zenden aan de in artikel 42 van bedoelde wet voorziene Commissie.

Gegronnd op deze adviezen kan de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwijs behoort, de verantwoordelijke autoriteiten of personen verzoeken de nodige tuchtmaatregelen te nemen. Iedere overtreding en de weigering de voorgeschreven tuchtmaatregelen te treffen kunnen leiden tot gedeeltelijke of gehele, tijdelijke of definitieve afschaffing van de werkingstoelagen voor de betrokken inrichting.

Afgezien van de in hoofdstuk IX van de Schoolpactwet voorziene bepalingen inzake laakbare praktijken kan de Minister, tot wiens bevoegdheid het onderwijs behoort, niet tussenkomen in eventuele procedures die worden ingeleid tegen de inrichtende machten van onderwijsinstellingen.

L. VAN'DEN BOSSCHE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN** **BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN** **EN OPENBAAR AMBT**

Vraag nr. 1
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Openbaar Ambt – Bijzondere tewerkstellingsprogramma's administratie Vlaamse Gemeenschap

Naar verluidt zou de sociale dienst van de gevangenis(sen) bepaalde personen tewerkstellen bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en instellingen die ervan afhangen.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. of dit juist is ;
2. zo ja, krachtens welke bepalingen, besluiten en beslissingen een dergelijke tewerkstelling werd georganiseerd ;
3. hoeveel personen in een dergelijke situatie tewerkgesteld zijn ?
4. lastens wie de kosten hiervan worden aangerekend ;
5. of hij zulks een maatregel van behoorlijk bestuur vindt voor de vlotte organisatie van de diensten ;
6. welke overwegingen bij zo'n tewerkstelling een rol spelen ?
7. of hij van plan is een dergelijke tewerkstelling nog uit te breiden ;

8. welke de ervaringen zijn met dergelijke tewerkstelling.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. De sociale dienst van de gevangenis(sen) stelt geen personen tewerk bij de Diensten van de Vlaamse Executieve.

Met betrekking tot de Diensten van de Vlaamse Executieve zijn de vragen twee tot en met acht dan ook zonder voorwerp.

2. Wat de instellingen van openbaar nut betreft die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of van het Vlaamse Gewest, behoort het tot de bevoegdheid van de functioneel bevoegde Gemeenschapsministers om ter zake een antwoord te formuleren.

Het geachte lid gelieve dan ook zijn vraag te stellen aan de hiernavolgende Gemeenschapsministers die functioneel bevoegd zijn voor de hiernavolgende instellingen van openbaar nut :

- de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor het Commissariaat-generaal voor Internationale Samenwerking ;
- de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, bevoegd voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ;
- de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, bevoegd voor Kind en Gezin ;
- de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, bevoegd voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ;
- de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, bevoegd voor de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering en de Vlaamse Landmaatschappij ;
- de Gemeenschapsminister van Cultuur, bevoegd voor de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, en het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme ;
- de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, bevoegd voor het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

Vraag nr. 2
van 25 oktober 1989
van de heer E. DE GROOT

Lokale en ondergeschikte besturen – Permanentie van politiediensten

Op verschillende beleidsniveaus wordt er terecht aandacht besteed aan de veiligheid van de burger. De

uitbouw van de permanentie van de politiediensten is hierbij van het grootste belang.

Nochtans zijn er in Vlaanderen slechts 53 korpsen op een totaal van 308 gemeenten die een dergelijke 24 uur op 24-service aan de bevolking verlenen, en dit zeker wat de kleinere gemeenten betreft ten koste van een grote financiële inspanning. Het is ook de loonkost die kleinere gemeenten belet om gezamenlijk in een politiepermanentie te voorzien.

Met het decreet van 20 juli 1989 tot vaststelling van de regelen inzake algemene financiering van de Waalse gemeenten, heeft het Waalse Gewest in een tegemoetkoming voorzien voor de gemeenten die op dit vlak een bijzondere inspanning doen, door hen een forfaitaire dotatie van 1 miljoen frank per permanentiedienst toe te kennen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke de reden is waarom er in Vlaanderen nog geen gelijkaardige maatregel genomen is.

Antwoord

Het decreet van 20 juli 1989 tot vaststelling van de regelen inzake algemene financiering van de Waalse gemeenten bepaalt de criteria volgens welke een jaarlijkse algemene dotatie ten laste van de begroting van het Waalse Gewest verdeeld wordt over de verschillende Waalse gemeenten (het zgn. Waalse Gemeentefonds).

Eén van de door het Waalse Gewest weerhouden criteria is de al of niet aanwezigheid van een 24-uur politiedienst.

De criteria volgens welke het Vlaamse Gemeentefonds zal verdeeld worden, zijn het voorwerp van een grondige studie die momenteel wordt uitgevoerd door mijn Administratie.

Het valoriseren in dit kader van de uitoefening van een 24-uur politiedienst is één van de elementen van dit dossier.

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1989
van de heer F. VERMEIREN

Lokale en ondergeschikte besturen – Administratief toezicht

Luidens artt. 145, 147 § 1 en 189 van de nieuwe Gemeentewet moet de bezoldingsregeling voor het gemeentepersoneel en de gemeentepolitie worden vastgesteld door de gemeenteraad.

Deze beraadslagingen zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Executieve (decreet van 7 juni 1989 – artt. 9 en 10), zoals nader toegelicht door de circulaire van 5 juli 1989 (ref. BAC-89/12).

Het komt ons voor dat bij toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve tot delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve, d.d. 24 oktober 1988 artt. 2 en 3, de goedkeuringbeslissing ter zake gedelegeerd is aan de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar

Ambt, belast met het administratief toezicht over de ondergeschikte besturen.

Vastgesteld wordt thans dat voor de goedkeuring van de weddeschalen van het onderwijzend personeel en het personeel van de plaatselijke openbare bibliotheek – toch ook gemeentepersoneel aangeworven en benoemd door de gemeenteraad – de respectieve diensten van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Cultuur, de goedkeuringsbeslissing voor zich opeisen.

Graag vernam ik in dit verband of in deze gevallen dit feitelijk impliceert dat de goedkeuring is vereist van twee Gemeenschapsministers, of bij gebrek aan duidelijkheid, een goedkeuring is vereist door de Executieve zelf, zoals bepaald door het decreet van 7 juni 1989.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de weddeschalen van het leidend en technisch personeel van de plaatselijke openbare bibliotheken aan een specifiek toezicht onderworpen zijn krachtens artikel 10 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk. Het spreekt vanzelf dat in dit geval een uniforme benaderingswijze verkieselijk is. Hiervoor is echter een optreden van de decreetgever vereist.

Krachtens artikel 145, 2° worden de weddeschalen van personeelsleden wier bezoldiging wordt vastgelegd door de wet van 29 mei 1959, tot wijziging van sommige bepalingen van de overlevingswetgeving niet door de gemeenteraad vastgesteld. Een toezicht op besluiten ter zake is dan ook niet mogelijk.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Lokale en ondergeschikte besturen – Werking Comités tot aankoop van onroerende goederen

De programmawet van 6 juli 1989 (artikel 61) voorziet in een uitbreiding van de bevoegdheid van de Comités tot Aankoop van onroerende goederen : zij kunnen op verzoek van iedere openbare macht of instelling die gemachtigd is te onteigenen te algemene nutte (onder andere gemeente en OCMW) alle bevoegdheden in verband hiermee uitoefenen.

Deze wijziging hield nochtans in dat de gemeentebesturen de keuze behouden om beroep te doen op de Ontvanger der Registratie of op het bevoegde Comité tot Aankoop.

Naar ik verneem wordt gedacht om de bevoegdheid van de hogervermelde Comités tot Aankoop tot onteigening, verplichtend te maken waarbij de bevoegde instanties (gemeente en OCMW) hierbij geen keuze meer hebben om eventueel de Ontvanger der Registratie tot schatting te laten overgaan. Daarenboven, zouden hogervermelde Comités ook zelf de akten verlijden. De gemeentebesturen zouden zelf geen aankoopakten meer mogen verlijden en de notarissen geen verkoopakten.

Deze beslissingen zouden dus verstrekkende gevolgen hebben, zowel voor de efficiënte werking van de ge-

meentelijke diensten, als voor de bevoegdheid van de Ontvangers der Registratie en van de notarissen.

Meer nog, het huidige personeelsbestand van de mees-te Comités tot Aankoop, laat niet toe de vele opdrachten die de Ontvangers van de Registratie vervullen, binnen een aanvaardbare periode af te werken.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister in deze aangelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de vaststelling van de bevoegdheden van de Comités tot Aankoop van onroerende goederen behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid, zodat ik ten gronde geen standpunt wens in te nemen ten aanzien van het opgeworpen probleem.

Wel blijkt uit de memorie van toelichting bij de programmawet van 6 juli 1989 dat het enige doel van het bewuste artikel 61 is, de bevoegdheid van de Comités tot Aankoop uit te breiden tot gevallen die niet zijn vastgesteld door de voorheen geldende wetbepalingen. Dit artikel maakt het in het bijzonder mogelijk dat de gemeenten, OCMW's en de intercommunale verenigingen een beroep doen op de aankoopcomit s. De paragrafen 1 en 3 bepalen echter nadrukkelijk dat de Comités de aankoop- of verkoopverrichtingen slechts uitvoeren op verzoek van de openbare macht die een onroerend goed wil verwerven of vervreemden.

Paragraaf 2 van het artikel 61 bevestigt dat de ambtenaren van de Comités tot Aankoop gemachtigd zijn om akten te verlijden, maar wijzigt geenszins de bevoegdheid van de notarissen om authentieke akten te verlijden waarbij een openbare rechtspersoon betrokken is, noch de bevoegdheid van de burgemeester ter zake.

Overigens bevestigt de Raad van State in een arrest van 25 juli 1984 expliciet dat de burgemeester bevoegd is om onroerende goederen van de gemeente te verkopen en om tevens authenticiteit te verlenen aan de akte die hij zelf opstelt ter gelegenheid van de handelingen van de koop en verkoop.

Vraag nr. 5
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans con-

gressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . ..).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op de vraag, gesteld aan alle Gemeenschapsministers, zal worden verstrekt door de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 208
(zitting 1988/1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brussels grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeen-

schapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . ..).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tracé Havenweg – Zandophogingen Kabeljauwpolder en MER

Voor de aanleg van de Havenweg werd gesteld dat

voorafgaandelijk een MER moet worden uitgevoerd om de diverse tracés te onderzoeken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoe is het te verklaren dat op dit ogenblik al een „voorlopige zandophoging wordt aangebracht op de „Kabeljauwpolder” (B417137S planindicatie) met als argument dat dit het „definitieve” tracé (DO 251 A45 - procesverbaal schepencollege van Antwerpen) van de havenweg dient ?
2. Kunnen vergunningen uitgereikt door lagere besturen en die vooruitlopen op het MER worden stopgezet ?

Zo ja, door wie dient deze beslissing dan genomen te worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid volgende inlichtingen verstrekken.

Historiek.

Door het Ministerie van Openbare Werken – DOLSO werd op 5 juli 1988 een bouwaanvraag ingediend bij de Gemachtigde Ambtenaar voor AROL Antwerpen : „streckende het aanleggen van een voorlopige zandstock op een perceel gelegen te Antwerpen – Zandvliet”.

Na ontvangst van het advies d.d. 12 december 1988 van de stad Antwerpen, heeft de Gemachtigde Ambtenaar in uitvoering van artikel 48 van de Stedebouwwet op 27 januari 1989 de vergunning verleend.

ad 1 : De plaats van de voorlopige zandstock laat in praktijk nog alle keuze vrij voor de beslissing inzake het oostelijke of westelijke tracé van de Havenweg. Een verklaring voor de vraag waarom het advies van de stad Antwerpen een „definitief” tracé vermeldt, is wellicht te zoeken in het feit dat het Ministerie van Openbare Werken op 5 augustus 1988 een bouwaanvraag heeft ingediend voor het oostelijk tracé van de Havenweg. Dit dossier is evenwel nog in behandeling en is dus nog niet „definitief”.

ad 2 : Uit het dossier blijkt dat de bouwaanvraag voor de zandstock werd ingediend en afgehandeld vóór 17 mei 1989, datum waarop de MER-plicht van kracht werd. De vergunning werd rechtsgeldig door de Gemachtigde Ambtenaar verleend, conform artikel 48 van de wet.

Er zijn derhalve geen redenen tot stopzetting van de vergunde werken.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer P. BREYNE

Erkenning en subsidiëring van diensten voor forensische welzijnszorg – Reglementering

Volgens artikel 7, paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van diensten voor forensische welzijnszorg, dient een dienst, om erkend te worden als dienst van het type B, op het ogenblik van de erkenningsaanvraag beroepskrachten tewerk te stellen zoals nader gespecificeerd in artikel 7, paragraaf 2, a).

De aanvraag tot erkenning moet – naast andere stukken – een verslag bevatten over de werkzaamheden van de dienst tijdens de twaalf maanden die aan de aanvraag voorafgaan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, 2°, a).

Kan de Minister mij meedelen of een dienst die de erkenning vraagt als dienst van het type B, tijdens de twaalf maanden die de erkenningsaanvraag voorafgaan al dan niet het personeel bedoeld in artikel 7, paragraaf 2, a) moet tewerkstellen ?

Kan de Minister mij tevens meedelen of het een verschil uitmaakt wanneer een erkende dienst van het type A een dergelijke erkenning aanvraagt dan wel wanneer het gaat om een totaal nieuwe dienst ?

Antwoord

In artikel 5, § 1, 4° van het BVE van 24 juli 1985 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van diensten voor forensische welzijnszorg, wordt een verslag gevraagd van de werkzaamheden van de dienst tijdens de twaalf maanden die de aanvraag tot erkenning voorafgaan.

Voor de wijze waarop deze verslaggeving moet gebeuren wordt verwezen naar artikel 14, 2°, a) waar met betrekking tot het personeel gesteld wordt dat „een afschrift van de loonfiches over het voorbije jaar van de personen in hoofde waarvan een toelage kan worden toegekend” aan de bevoegde administratie moet worden overgemaakt. Het gaat hier uiteraard om beroepskrachten zoals omschreven in artikel 7, § 2. Aangezien er over de periode voorafgaand aan de erkenningsaanvraag geen subsidies kunnen aangevraagd worden, aanvaardt de administratie ter vervanging van een gewone arbeidsovereenkomst met bezoldiging door de aanvragende dienst elke andere vorm van vervangende tewerkstelling zoals vrijstelling van stempelcontrole, gesco en andere, mits uiteraard de feitelijke tewerkstelling van deze personen kan bewezen worden.

In het BVE van 24 juli 1985 staat niet bepaald dat A-diensten uitgesloten zouden zijn van het recht tot het indienen van een aanvraag tot erkenning als dienst voor forensische welzijnszorg van het type B.

Wel volgt uit artikel 6, § 1 dat eenzelfde dienst niet terzelfdertijd zowel de erkenning in type A als de erkenning in type B kan krijgen. Een erkenning als dienst van het type B brengt dus automatisch mee dat de erkenning als dienst van het type A vervalt.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 347
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer H. LAUWERS

Ruimingswerken kanaal Brussel-Charleroi – Bestemming baggerspecie

Naar verluidt zouden ruimingswerken worden uitgevoerd in het kanaal Brussel-Charleroi.

De baggerspecie die hieruit komt zou gestort zijn op Vlaams en Brussels grondgebied.

Kan de Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Op welke stortplaats werd de baggerspecie van dit kanaal gestort ?
2. Is het juist dat baggerslib of een fractie hiervan gestort werd op een klasse III-stortplaats ?
3. Werd hiertoe door OVAM toelating gegeven en zo ja, op grond waarvan ?
4. Wat is de exacte samenstelling en fysische toestand van dit baggerslib en de fracties ervan ?

Antwoord

Tot op heden werden geen noemenswaardige hoeveelheden baggerspecie uit het kanaal Brussel-Charleroi verwijderd.

Naar aanleiding van een proefproject om door middel van de hydrocyclonagetechniek baggerspecie te verwerken, werd er enkel een zeer beperkte hoeveelheid baggerspecie uit het kanaal Brussel-Charleroi verwijderd.

De zandfractie hiervan werd, gezien de geringe verontreinigingsgraad, afgevoerd naar een vergunde klasse III-stortplaats.

De vergunning die door het Ministerie van Openbare Werken – Bestuur der Waterwegen – Dienst Kolenafvoerkanalen werd aangevraagd voor het storten van onderhoudsbaggerspecie afkomstig uit het kanaal Brussel-Charleroi op een stortplaats voor baggerspecie te Zemst, Bos van Aa werd bij Deputatiebeslissing van 2 augustus 1988 verleend voor een termijn van tien jaar.

Tegen de Deputatiebeslissing is er echter een beroepsprocedure lopende.

Vraag nr. 352
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer J. GEYSELS

OVAM – Vergunning voor storten van baggerspecie in Antwerps havengebied

Sinds tien jaar wordt er in een gebied tussen BASF en de Zandvlietsluis (Antwerpse haven) baggerspecie gestort, afkomstig uit het kanaaldok en de omgeving van de sluisen. Het terrein heeft een oppervlakte van ongeveer twintig hectare.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of de exploitant van dit stortterrein beschikt(e) over de nodige vergunningen ?

Zo neen, was OVAM op de hoogte van deze (illegale) toestand ?

Sinds wanneer ?

Welke stappen heeft OVAM in het verleden gezet om deze toestand te verhelpen ?

Waarom werd niet overgegaan tot de uitvaardiging van een stortverbod ? Werd er een proces-verbaal opgemaakt ;

- 2 of er door OVAM onderzoeken zijn gedaan naar de aanwezigheid van zware metalen in de gestorte baggerspecie ?

Zo ja, wanneer werden deze onderzoeken uitgevoerd en welke zijn daarvan de resultaten (de gemeten waarden) ?

Antwoord

Sedert het begin der exploitatie van het terrein door de Technische Dienst van het Havenbedrijf (+ 1982) tot op heden werd nooit een vergunning in het kader van het afvalstoffendecreet d.d. 2 juli 1981 verleend.

Begin juni 1989 heeft de dienst Toezicht van de OVAM toevallig deze situatie vastgesteld. Er werd dan ook onmiddellijk in samenwerking met de Rijkswacht (Havenbrigade) ter plaatse een onderzoek ingesteld. De Rijkswacht vond het op dat moment niet aangewezen om een proces-verbaal op te stellen. Na intern overleg werd door de dienst Toezicht van de OVAM ook geen proces-verbaal opgesteld omwille van het feit dat door de Technische Dienst van het Havenbedrijf sedert ongeveer januari 1989 de aanvraagprocedure voor een vergunning was gestart. Het stopzetten van het storten (en daarmee gepaardgaande de baggerwerken) betekende een reëel gevaar voor de toegankelijkheid van het havengebied in de omgeving van de Zandvlietsluis.

Bij de inspectie van begin 1989 en later in juli 1989 werden door de dienst Toezicht van de OVAM stalen genomen van de baggerspecie. Uit de analyseresultaten bleek het volgende :

1. Staalname d.d. 1 juni 1989 –
Analyse uitgevoerd door de Bodemkundige Dienst van België

* D.S.-gehalte : 14,1 %.

* pH bepaald bij extractieverhouding 1/10 droge stof/water : 7,7.

* Zware metalen uitgedrukt in p.p.m. (mg/kg D.S.) :

Cu	:	126,0	p.p.m.
Pb	:	199,5	p.p.m.
Zn	:	748,8	p.p.m.
Cd	:	16,15	p.p.m.
As	:	21,4	p.p.“.
Cr	:	158,0	p.p.m.
Co	:	13,7	p.p.“.
Ni	:	48,3	p.p.m.

2. Staalname d.d. 7 juli 1989 –

Analyse uitgevoerd door Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen

* D.S.-gehalte : 37,5 %

* pH : 6,64 (1 % suspensie in aqua dest.)

* Zware metalen (p.p.m. = mg/kg D.S.)
– bepaald in 25 % koningswater

Cd	:	13,3	p.p.m.
Co	:	22,9	p.p.m.
Cr	:	138,7	p.p.m.
Cu	:	106,7	p.p.“.
Ni	:	47,5	p.p.m.
Pb	:	160	p.p.m.
Zn	:	693,3	p.p.m.

Vraag nr. 353

(zitting 1988-1989)

van 4 oktober 1989

van de heer J. GEYSSELS

Afvalstoffenbeleid – Storten baggerspecie op Hooge Maey

Op de Hooge Maey (Antwerpen) bevindt zich baggerspecie, afkomstig uit de dokken van de Antwerpse haven.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. sinds wanneer deze baggerspecie wordt gestort en welke de gestorte hoeveelheden zijn ;
2. of de Hooge Maey over de nodige vergunningen hiervoor beschikte ;
3. wat de gevolgen zijn van het aflopen van de klasse 1-vergunning voor de Hooge Maey voor het storten van deze baggerspecie ?

Antwoord

Vragen 1 en 2.

De zandwinningsput op de Hooge Maey werd vergund als stortplaats voor baggerspecie bij ministerieel besluit van 17 juli 1984 voor een periode van vijf jaar. Dat ministerieel besluit betrof naast de zandwinningsput ook de rest van de stortplaats de Hooge Maey als gevolg van één aanvraagdossier dat voor de volledige site werd ingediend.

De juiste hoeveelheden die in het verleden werden

gestort zijn niet onmiddellijk beschikbaar. Op dit moment is de zandwinningsput nagenoeg tot op niveau van het maaiveld opgevuld.

De oppervlakte van de zandwinningsput bedraagt ongeveer 30 hectare, de oorspronkelijke diepte bedroeg ongeveer 20 meter.

Vraag 3

Met het oog op het verlengen van de stortvergunning voor de zandwinningsput (die samen met de andere exploitatievergunningen voor de Hooge Maey kwam te vervallen op 17 juli 89) werd voor de zandwinningsput een nieuw apart aanvraagdossier ingediend door de Technische Diensten van het Havenbedrijf. Het aanvraagdossier daarvoor werd op 7 juni 89 door OVAM onvolledig verklaard.

In het kader van de vervollediging van het dossier werden in oktober 1989 bijkomende slibmonsters genomen, zowel in de zandwinningsput als in de havendokken. De analyseresultaten worden verwacht tegen eind november zodat het vervolledigd aanvraagdossier nog dit jaar door het provinciebestuur voor advies aan de adviserende instanties kan worden overgemaakt. Een beslissing van de Bestendige Deputatie nopens de verdere exploitatie van de zandwinningsput als stortplaats voor baggerspecie kan bijgevolg verwacht worden tegen begin 1990.

Vraag nr. 358

(zitting 1988-1989)

van 5 oktober 1989

van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedebouw – Bescherming open ruimte en omschrijving begrip „para-agrarische bedrijven”

De laatste tijd stelt men regelmatig vast dat er in landbouwzones loodsen worden opgericht met een duidelijk industrieel karakter zoals voor veevoederbedrijven, diepvriesbedrijven, herstelwerkplaatsen voor landbouwmachines. De bouwaanvragen gebeuren meestal onder het mom van para-agrarische bedrijven.

Principieel is de inplanting van industriële bedrijven strijdig met de voorschriften van het gewestplan voor landbouwgebieden. Ik heb daarbij dan nog herhaaldelijk vernomen dat het ongunstig advies van de betrokken diensten van landbouw bij het in-overweging-nemen van de vergunningsaanvraag door de gemachtigde ambtenaar van Ruimtelijke Ordening wordt genegeerd. Bij de uiteindelijke afweging van de vergunningsaanvraag blijkt in de praktijk bovendien ook nog dat er bijna geen rekening wordt gehouden met milieuoverwegingen (zoals het al of niet aanwezig zijn van riolering in de buurt) noch met landschappelijke aspecten, noch met nadelige gevolgen op verkeerstechnisch vlak.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke beleidsmaatregelen heeft de Minister genomen om effectief paal en perk te stellen aan bovenstaande nefaste en illegale praktijken ?
2. Welke concrete inhoud geeft de Minister aan de term „para-agrarische bedrijven” ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nummer 358 van 5 oktober 1989 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn diensten die verantwoordelijk zijn voor de landbouwkundige adviesverlening bij bouwaanvragen in het agrarisch gebied, steeds een negatief landbouwkundig advies verstrekken aan het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, betreffende de door het geachte lid geformuleerde gevallen, althans in zoverre zij hierover geraadpleegd worden door het Bestuur van Ruimtelijke Ordening.

De opgesomde gevallen zijn inderdaad geen para-agrarische doch duidelijke ambachtelijke of industriële ondernemingen die niet thuishoren in het agrarisch gebied, doch dienen verwezen te worden naar bedrijventerreinen.

In de adviesverlening worden de eigenlijke para-agrarische bedrijven (zoals landbouwloonwerkbedrijven) meestal verwezen naar structureel aangepaste agrarische gebieden of naar ambachtelijke zones, indien er beschikbaar zijn.

Een goede landinrichting vraagt immers om een doelgerichte bescherming van de agrarische gebieden en van de open landelijke ruimten.

Vraag nr. 363
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van de heer H. LAUWERS

Slibverwerking – Nadere gegevens verkeerde en geweigerde vergunningen

De Gemeenschapsminister antwoordt op vraag nr. 300 van 3 augustus 1989 dat er 47 vergunningen werden

verleend voor slibverwerking, alle in eerste aanleg. 13 aanvragen werden geweigerd.

A. Kan de Gemeenschapsminister, wat deze 47 vergunningen betreft, een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Aan wie werden deze 47 vergunningen elk toegekend ;
2. Op welke datum werden deze verleend en voor welke periode ;
3. Voor welke hoeveelheden slib werden deze vergunningen verleend (dit dient immers in elke vergunning te worden vermeld) ?
4. Welke is de vergunde behandeling van ieder van de 47 genoemde vergunningen ?
5. Welke is de definitieve verwijdering van het slib en dit per vergunning (deze bepaling dient eveneens vermeld te worden in iedere vergunning) ?

B. Volgens het antwoord van de Gemeenschapsminister werden er 13 vergunningen geweigerd.

1. Welk waren deze aanvragen ?
2. Wanneer werden ze gedaan ?
3. Op welke behandeling of „stortingen” hadden ze betrekking ?
4. Wat was voor elke vergunningsaanvraag de reden tot weigering ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vragen wordt in de bijgaande tabellen gegeven.

In verband met vraag A.3 werd reeds gesteld dat deze gegevens niet geregistreerd worden ; er bestaat trouwens geen wettelijke verplichting om de vergunde capaciteiten in de afvalstoffenvergunning op te nemen.

Vergunningen voor slibbehandeling

Vergunninghouder	ligging	vergund		behandeling	definitieve verwijdering
		van	tot		
Antwerpen					
Dienst Albertkanaal	Antwerpen	1984.08.30	1987.08.30	–	storten baggerspecie
Polder van Weert	Bornem	1984.08.02	1986.08.02	–	storten baggerspecie
BVBA Buytaert	Bornem	1984.08.09	?	–	storten baggerspecie
BVBA Buytaert	Duffel	1984.04.05	1986.04.05	–	storten baggerspecie
BVBA Buytaert	Duffel	1984.04.15	1986.04.05	–	storten baggerspecie
Min. Vlaamse Gem.	Laakdal	1988.01.28	1989.12.31	ontwateren baggersp.	storten
Stad Lier	Lier	1988.06.02	1991.06.02	–	storten baggerspecie
BVBA Buytaert	Lier	1984.04.05	1986.04.05	–	storten baggerspecie
Antwerpse Zeediensten	Zwijndrecht	1987.05.07	1992.05.07	–	storten baggerspecie
ECC	Antwerpen	1987.05.07	1988.21.04 (*)	solidificatie	storten
Monsanto	Antwerpen	1987.02.19	1992.02.19	ontwateren WZ-slib	storten
Exxon Chemicals	Meerhout	1989.08.10	1999.08.10	ontwateren WZ-slib	storten
A.W.W.	Ranst	1983.09.22	1993.12.01	–	storten WZ-slib
Rosseau G.	Zandhoven	1985.10.24	1990.10.24	–	storten slijpslib

(* = vergunning ingetrokken op verzoek van vergunninghouder)

Vergunningen voor slibbehandeling

Vergunninghouder	ligging	vergund		behandeling	definitieve verwijdering
		van	tot		
Limburg					
Remo	Houthalen	1983.06.16	1990.12.31	solidificatie	storten
Gielen Recyclage	Kortesse	1987.03.19	1994.06.27	solidificatie	storten
Tessengerlo Chemie	Tessengerlo	1988.09.15	1993.09.15	-	storten WZ-slib
Impermo	St.-Truiden	1986.07.17	1987.07.15	-	storten slijpslib
Marlux	Tessengerlo	1984.03.15	1994.03.15	-	storten slijpslib
Oost-Vlaanderen					
Ministerie Openbare Werken	Aalst	1985.04.26	1995.04.26		storten baggerspecie
Antwerpse Zeediensten	Beveren	1987.05.22	1992.05.22		storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Deinze	1985.10.11	1990.10.11	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Deinze	1989.04.13	1994.04.13	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Dendermonde	1987.11.20	1992.11.20	-	storten baggerspecie
Stad Eeklo	Eeklo	1986.03.07	1988.03.07	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Evergem	1988.06.23	1993.06.23	-	storten baggerspecie
Stad Gent	Gent	1985.02.15	1990.02.15	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Gent	1987.09.18	1991.09.1s		storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Nazareth	1989.09.21	1999.09.21		storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Oudenaarde	1985.07.05	1990.07.05		storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Zelzate	1987.03.27	1990.03.27	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Zelzate	1987.10.30	1992.10.30	-	storten baggerspecie
Ghent Dredging	Zulte	1985.07.05	1990.07.05	-	storten baggerspecie
Intercom	Kluisbergen	1988.12.08	1998.12.08	solidificatie	wegenbouw
Janssens Cleaning	Lokeren	1988.10.20	1998.10.20	ontwateren	storten
Sanofi Bio Ind.	Gent	1988.05.26	1990.12.20	ontwateren	storten
Beaulieu	Gent	1988.11.10	1998.11.10	ontwateren	storten
UCB	Gent	1988.03.03	2003.03.03	ontwateren	storten
Vlaams-Brabant					
Ministerie Openbare Werken	Beersel	1985.06.06	1987.06.06	-	storten baggerspecie
West-Vlaanderen					
Ministerie Openbare Werken	Harelbeke	1985.01.31	1987.01.31		storten baggerspecie
Stad Ieper	Ieper	1988.09.08	1993.09.0s		storten baggerspecie
De Roeck	Lo-Reninge	1985.09.19	1989.09.19		storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Menen	1986.04.03	1996.04.03	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Oostende	1985.10.31	1991.10.31	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Waregem	1985.01.10	1995.01.10	-	storten baggerspecie
Ministerie Openbare Werken	Waregem	1985.01.31	1995.01.31	-	storten baggerspecie
De Bever	Pittem	1989.10.05	1999.10.05	ontwateren	storten
B&P	Roeselare	1988.07.07	1993.07.07	solidificatie	storten
WZK	Oostende	1984.12.20	1989.12.20	-	storten WZ-slib
Marbra-Lijs	Harelbeke	1984.06.21	1994.06.21		storten slijpslib
Agma-Novobloc	Menen	1985.05.23	1990.05.23	ontwateren	landbouw
CRD	Waregem	1987.06.04	1991.06.04	-	storten slijpslib
Despriet	Wevelgem	1984.03.01	1989.03.01	-	storten slijpslib
Lauwers	Wielsbeke	1985.07.25	1986.07.25	-	storten slijpslib

Slibbehandeling – geweigerde vergunningen

A a n v r a g e r	ligging	datum besluit	behandeling	motivatie besluit
Antwerpen				
F. Couwberghs	Borsbeek	1986.06.05	storten baggerspecie	milieutechnisch/afvalstoffenplan
BP Chemicals	Zwijndrecht	1985.11.21	storten WZ-slib	milieutechnisch/afvalstoffenplan
Limburg				
Dienst der Scheepvaart	Dilsen	1988.02.11	storten baggerspecie	gewestplan/grondwater
Gechem	Lommel	1986.12.04	storten WZ-slib	afvalstoffenplan/grondwater
Tessengerlo Chemie	Tessengerlo	1987.11.26	storten WZ-slib	gelet op de adviezen
Oost-Vlaanderen				
Ministerie Openbare Werken	Deinze	1985.07.12	storten baggerspecie	stedebouwkundig/technisch
Ministerie Openbare Werken	Destelbergen	1985.09.27	storten baggerspecie	gewestplan/milieutechnisch
Ministerie Openbare Werken	Destelbergen	1987.08.21	storten baggerspecie	identiek dossier werd reeds geweigerd

Aanvrager	ligging	datum besluit	behandeling	motivatie besluit
Ministerie Openbare Werken	Nevele	1988.09.01	storten baggerspecie	bescherming waterwinning
Ministerie Openbare Werken	Nevele	1988.09.01	storten baggerspecie	bescherming waterwinning
Ministerie Openbare Werken	Nevele	1988.09.01	storten baggerspecie	bescherming waterwinning
Provinciebestuur	Stekene	1989.07.19	storten baggerspecie	gewestplan
Ministerie Openbare Werken	Zingem	1988.04.14	storten baggerspecie	gewestplan/grondwater
Dessaux	Dendermonde	1987.02.10	storten WZ-slib	afvalstoffenplan/grondwater
Beaulieu	Gent	1987.12.18	storten WZ-slib	afvalstoffenplan
Papierfabriek Langerbrugge	Gent	1988.10.13	storten WZ-slib	afvalstoffenplan
Texaco	Gent	1983.10.28	storten WZ-slib	afvalstoffenplan
Brabant				
Ministerie Openbare Werken	Vilvoorde	1989.06.15	opslag baggerspecie	gelet op de adviezen
Scana-Nolico	Diest	1989.02.16	bezinking afvalwater	gelet op de adviezen
West-Vlaanderen				
Verhelst	Gistel	1989.04.06	storten baggerspecie	afvalstoffenplan/grondwater
Ministerie Openbare Werken	Waregem	1988.01.14	storten baggerspecie	grondwater/gewestplan
Ah-Clean	Brugge	1983.05.19	ontwateren ind. afval	stedebouwkundig
Ve-Jet	Izegem	1984.12.20	ontwateren bijz. afval.	gelet op de adviezen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 142
 (zitting 1988-1989)
 van 16 augustus 1989
 van de heer M. DESUTTER

VCGT – Samenwerking met OPT

Het toerisme bevordert de verstandhouding tussen volkeren. In het kader van de gewenste samenwerking tussen de Gemeenschappen in ons land, lijkt het aangewezen dat er een grote inspanning gedaan wordt opdat de inwoners van ons land elkaar beter verstaan, begrijpen en waarderen via de mogelijkheden die het toerisme biedt.

Er bestaan uitwisselingen tussen Vlaamse en Waalse provincies. Deze beperken zich doorgaans tot het uitwisselen van enkele tentoonstellingen, persbezoeken en andere activiteiten die doorgaans gereserveerd zijn voor enkele personaliteiten.

Zou het niet mogelijk en wenselijk zijn per jaar één provincie bijzonder te promoveren in uitwisseling met het OPT ? Zo zouden wij bijvoorbeeld in Vlaanderen het jaar van de provincie Henegouwen kunnen beleven waarbij niet Henegouwen naar Vlaanderen komt met een of andere activiteit of tentoonstelling, maar de Vlamingen ertoe aangezet worden om de provincie Henegouwen in al zijn facetten te ontdekken. Omgekeerd zou in Wallonië bijvoorbeeld de provincie Limburg kunnen worden gepromoveerd. Hierbij zouden vooral de jeugd en de scholen moeten worden betrokken. Ik denk bijvoorbeeld aan het voorbeeld van de Dag van de Westhoek die opgezet werd op 28 mei vanuit alle Belgische gemeenten met autocars voor de luttele prijs van 200 frank, met een slothappening in de Lakenhalle te Ieper.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het bevorderen van toenadering tussen de Gemeenschappen in ons land kan een neveneffect zijn van de toeristische promotie maar het is niet het eigenlijke doel. Bij toeristische promotie moeten marketing-principes vooropstaan. Het best kan daarom elk van de Gemeenschappen zijn geselecteerde doelgroepen in de andere Gemeenschap aanspreken zoals de Vlaamse Gemeenschap dat bijvoorbeeld doet via de promotie „Vlaanderen Vakantieland”, waarbij ook de Franstalige pers en de RTBF-televisie worden ingeschakeld.

De ervaring met bilaterale „uitwisselingen” tussen Vlaamse en Waalse provincies of het door het geachte lid genoemde voorbeeld van de „Dag van de Westhoek” lijkt niet zeer positief te zijn geweest.

Eén provincie speciaal promoten houdt het risico in dat de principes van gezonde marketing uit het oog worden verloren. Bovendien dient deze provincie zelf over een voldoende reclame-budget te beschikken, hetgeen in de praktijk meestal niet het geval is.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 154
 (zitting 1988-1989)
 van 3 oktober 1989
 van de heer L. VANHORENBEEK

**Paramedisch onderwijs van het korte type – Regeling
 bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van docent-verpleegkundige**

Als gevolg van de talrijke moeilijkheden die personeelsleden van het Vlaams gemeenschapsonderwijs ondervinden met hun bekwaamheidsbewijzen, gelieve het de heer Minister van Onderwijs, mij de volgende inlichtingen te willen verstrekken in verband met het ambt van docent-verpleegkundige (MB van 18.12.1987 – BS 25.12.1987) in het paramedisch hoger onderwijs van het korte type.

1. Diploma's

De wet van 7 juli 1970 (zoals gewijzigd) inzake de algemene structuur van het hoger onderwijs bepaalt in artikel 1, § 3, dat het hoger onderwijs bestaat uit het universitair onderwijs en de verschillende takken van het hoger onderwijs buiten de universiteit (lange en korte types).

Kan de heer Minister van Onderwijs mij toelichten waarom de leraar algemene vakken (licentiaat/geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs) zonder meer onderwijs mag geven in het Hoger Onderwijs buiten de Universiteit zonder in het bezit te zijn van aggregatiediploma voor het hoger onderwijs?

Artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 verleent aan de leraar algemene vakken immers automatisch een aggregatie voor het hoger onderwijs waar deze aggregatie niet bestaat.

2. Pedagogisch Getuigschrift

Wil de heer Minister van Onderwijs mij de toepassing toelichten van artikel 17, § 3 van de wet van 7 juli 1970 op de docent-verpleegkundige in het bezit van wettelijke bekwaamheidsbewijzen voor de uitvaardiging van het KB van 22 april 1969 op de bekwaamheidsbewijzen en de wet van 7 juli 1970 inzake de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Artikel 17, § 3 : „In afwijking van artikel 10 worden de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel die vast benoemd zijn in de instellingen die volgens artikel 4, §§ 3 en 4 geklasseerd zijn in het korte type, beschouwd als hebbende de vereiste titels en nuttige ervaring”

Het geciteerd artikel 17, § 3 van de organieke wet op het hoger onderwijs bestaat uit twee identieke alinea's : een eerste alinea voor de personeelsleden van het hoger onderwijs buiten de universiteit – lange type, een tweede alinea bedoeld voor de personeelsleden buiten de universiteit – korte type.

Bij navraag blijkt het geciteerd artikel 17, § 3 geen enkel probleem in zijn toepassing te geven bij de personeelsleden van het hoger onderwijs buiten de universiteit in de lange types. Inzake de toepassing van het tweede alinea van artikel 17, § 3 meer bepaald voor de docent-verpleegkundige in het paramedisch hoger onderwijs (korte type) wordt door uw Ministerie een verschillende interpretatie aan deze betekenis gegeven, zodat ze niet meer in het bezit zouden zijn van de vereiste bekwaamheidsbewijzen. Kan de heer Minister mij deze verschillen in interpretatie toelichten?

3. De geciteerde organieke wet op het hoger onderwijs van 7 juli 1970 voorziet in de uitreiking van een geëigend certificaat van pedagogische bekwaamheid, meestal afgekort GPB genoemd, meer dan achttien jaar na het uitvaardigen van deze organieke wet werden deze GPB-certificaten nog steeds niet ingesteld, niettegenstaande ze wettelijk voorzien werden voor alle leerkrachten die onderwijs geven in het Hoger Onderwijs, zij vormen immers een vervanging voor de aggregatie voor het hoger onderwijs.

De leraar algemene vakken (licentiaat) is in het overgangsstelsel hiervan vrijgesteld, terwijl voor de docent-verpleegkunde wel een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, het vroegere D-diploma, wordt gevraagd. Dit getuigschrift, voorzien voor het secundair onderwijs, volgens de bepalingen van het KB van 22 april 1969, wordt merkwaardig, bij analogie, ook voor het hoger onderwijs vereist. De wet van 7 juli 1970 voorziet in artikel 10, § 7 geenszins de verplichting tot het bezit van een GPB, het bezit ervan geeft enkel de mogelijkheid een vaste benoeming in het hoger onderwijs te bekomen, na drie jaar nuttige ervaring in het hoger onderwijs.

Kan de heer Minister van Onderwijs mij toelichten waarom de personeelsleden docent-verpleegkundige in het gemeenschapsonderwijs aan hogere eisen dienen te voldoen in het overgangsstelsel dan deze voorzien in artikel 10, § 7 van de wet van 7 juli 1970?

4. Nuttige ervaring

Het statuut van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het gemeenschapsonderwijs, het KB van 22 maart 1969 voorziet in artikel 3 dat de personeelsleden belast met de lessen TV, BP en PV in het hoger onderwijs dienen te beschikken over nuttige ervaring. Deze nuttige ervaring kan worden opgedaan binnen of buiten het onderwijs en beiden worden op dezelfde voet gesteld.

De interpretatie van het KB van 22 april 1969 inzake de bekwaamheidsbewijzen, eist naast deze nuttige ervaring, opgedaan in het onderwijs, tevens een nuttige ervaring opgedaan in een ambt of beroep buiten het onderwijs. Kan de heer Minister toelichten waarom deze eis ook opgelegd is geworden aan personeelsleden die in dienst traden van het Vlaams Gemeenschapsonderwijs voor de periode van 22 april 1969 en voor 7 juli 1970? Kan de heer Minister tevens de redenen laten kennen waarom hierop geen afwijkingen kunnen worden verkregen zoals zulks wel het geval is voor personeelsleden die een vaste benoeming moesten verkrijgen na het in werking treden van de organieke wet op het hoger onderwijs?

Wil de heer Minister bovendien toelichten waarom de diensten van zijn Ministerie deze regel nog steeds foutief blijven toepassen nadat de Belgische Staat reeds bij herhaling door rechterlijke uitspraken van de Rechtbank van Eerste Aanleg en het Hof van Beroep te Brussel in het ongelijk is gesteld inzake deze interpretatie?

Kan de heer Minister tevens een verklaring geven waarom schending van artikel 92 van de Grondwet door de diensten van zijn Ministerie ongesanctioneerd blijft. Het reeds geciteerd artikel 17, § 3 van de wet van 7 juli 1970 verhindert immers een betwisting over deze nuttige ervaring voor de personeelsleden in dienst van het Vlaams Gemeenschapsonderwijs voor deze wet op 1 september 1970 in werking is getreden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs stelt een organiek stelsel van bekwaamheidsbewijzen in dat vereist is voor de vaste benoeming en, voor wat de pedagogische bekwaamheid betreft, minder streng is dan het regime dat het koninklijk besluit van 22 april 1969 had voorzien.

Het is onjuist te beweren dat het artikel 10 van de wet van 7 juli 70 automatisch aan de leraars algemene vakken een aggregatie voor het hoger onderwijs verleent.

Voor de toelichting bij de wet wens ik te verwijzen naar de parlementaire stukken.

2. Er wordt gevraagd de interpretatie toe te lichten die wordt gegeven aan artikel 17, § 3 van de wet van 7 juli 1970 op het hoger onderwijs op het niveau van het hoger onderwijs van het korte type.

Het Bestuur Beheer Personeel Rijksonderwijs heeft geen kennis van problemen inzake interpretatie zodat blijkbaar een individueel geval bedoeld wordt. Indien het geachte lid dit geval wenst bekend te maken, zal onmiddellijk opdracht worden gegeven het dossier te onderzoeken.

- 3 Artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 voorziet dat, als overgangsmaatregel, in afwachting van de publikatie van uitvoeringsmaatregelen, voor de uitoefening van al de wervingsambten, buiten de ambten van leraar algemene vakken, voldaan moet worden aan de eisen ter zake gesteld in het koninklijk besluit van 22 april 1969.

Het stelsel van de vereiste bekwaamheidsbewijzen is van toepassing gebleven op al deze leraars in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, ongeacht de categorie waarin de afdeling werd gerangschikt.

De organisatie van de opleiding leidend tot het getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, ter vervanging van het getuigschrift van de middelbare technische normaalleergangen, werd voor het eerst vastgelegd bij circulaire HO/Z 160 van 27 juli 1987 en nadien bij omzendbrief HO/Z 171 van 27 april 1988, die, met ingang van het academiejaar 1989-1990 vervangen werd door de circulaire HO/Z 194 van 11 september 1989.

4. Nuttige ervaring :

Niettegenstaande de Belgische Staat bij herhaling door uitspraken van de Rechtbank van Eerste Aanleg en het Hof van Beroep te Brussel in het ongelijk werd gesteld, is volgens het geachte lid de interpretatie die door de administratie aan het begrip „nuttige ervaring” wordt gegeven nog steeds foutief.

Ook hier wordt blijkbaar een individueel geval bedoeld. Alhoewel het bestuur in alle mate van het mogelijke onmiddellijk uitvoering geeft aan de vonnissen van de Rechtbanken en arresten van de Hoven van Beroep kreeg zij graag kennis van het individueel geval.

Dit dossier zal eveneens onmiddellijk opnieuw onderzocht worden.

Vraag nr. 156
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer A. DENYS

Tijdelijk leraarsambt in secundair beroepsonderwijs – Evaluatie „nuttige ervaring” en cumul met diensten in privé-sector

Ik zou de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs dank weten mij een bescheid te willen geven op de volgende vragen.

1. Op welke wijze kan een tijdelijke leraar in het secundair beroepsonderwijs (technische vakken en beroepspraktijk) die niet de vereiste bekwaamheidsbewijzen bezit, dit tekort aanvullen met nuttige ervaring ?
2. Mag te dien einde worden gecumuleerd met diensten in de privé-sector ?
3. Welke zijn de voorwaarden opdat deze prestaties dan als nuttige ervaring worden erkend ?
4. Kan het tekort aan bekwaamheidsbewijzen op deze wijze worden aangezuiverd ?
5. Mogen daarbij nog uren sociale promotie en/of uren dagonderricht worden gegeven, of is er een beperking ?
6. Gesteld dat dergelijke cumulatie mogelijk is, is het lesgeven dan nog hoofdamt of wordt het bijamt ?

Antwoord

In de bijlagen van het besluit van de Vlaamse Executieve, betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulp personeel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan d.d. 14 juni 1989 worden de vereiste, de voldoende geachte en andere bekwaamheidsbewijzen bepaald. Voor een aantal praktische of technische vakken maakt een aantal jaren nuttige ervaring een onderdeel uit van het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs, naast het basisdiploma en het bewijs van pedagogisch bekwaamheid.

Bij de controle van de ingediende attesten en bij het vaststellen van het verband tussen de nuttige ervaring en het te onderwijzen vak doen zich echter grote moeilijkheden voor. Een nieuwe definitie van nuttige ervaring dringt zich op : de vereiste nuttige ervaring zal geherdefinieerd worden als ruimere bedrijfservaring in plaats van de ervaring die aansluit bij het te onderwijzen vak.

In afwachting evenwel dat de Vlaamse Executieve de voorwaarden bepaalt waaronder de diensten ingeroepen als nuttige ervaring worden aanvaard en de regels vaststelt volgens welke deze worden bewezen, blijven volgens artikel 5 van het bovenvermeld besluit de bepalingen betreffende deze materie die vóór 1 september 1989 van toepassing zijn, gelden.

Deze principes zijn opgenomen in de omzendbrief SO/X(76) 3 (TO) van 16 september 1976, in de omzend-

brief BP nr. 29/76 van 3 november 1976 en in de omzendbrief BP nr. 17/80 van 15 september 1980. De voor bovenstaande vraag relevante bepalingen zijn de volgende :

1. de activiteiten door personeelsleden, reeds fungerend in het onderwijs, uitgeoefend tijdens de week-ends, de ontspanningsverlofdagen, de woensdagnamiddagen, de kerst- en de paasvakantie komen niet in aanmerking ;
- 2 de diensten die door dergelijke personeelsleden worden verstrekt tijdens de grote vakantie kunnen wel in aanmerking komen voor zover het gaat om bezoldigde prestaties, die een volledige dagtaak in beslag nemen, die onderworpen zijn aan de RSZ en die verband houden met de aard van de onderwezen vakken.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat diensten die samenvallen met een onderwijsopdracht, hoe klein die opdracht ook is, niet in aanmerking komen voor de erkenning als nuttige ervaring, behalve indien aan de voorwaarden van 2. voldaan is.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 251
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annastrand – Plaatsing zandvangende windschermen

Zoals de geachte Minister zelf ter plaatse heeft kunnen vaststellen is de creatie van een zandstrand in het kader van het Sigmaplan een groot succes geworden.

Deze verwezenlijking heeft de afgelopen zomer een grote aantrekkingskracht uitgeoefend op de bevolking en heeft in brede middens een positieve respons gekregen. Het is bijgevolg noodzakelijk deze werken voort te zetten.

De aanwezigheid van zand betekent echter ook dat dit door de wind wordt meegenomen en soms hinderend is voor de nabij gelegen horeca-bedrijven.

Voor zo'n probleem is aan onze kust een goede oplossing uitgewerkt door het plaatsen van zandvangende windschermen.

Vandaar dat ik de volgende vragen zou willen stellen.

1. Kan de Gemeenschapsminister opdracht geven zandvangende windschermen te zetten aan het St.-Annastrand ?
2. Hoe en wanneer zullen de werken worden voortgezet ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de

zandopwaaïing die zich tijdens de zomermaanden, bij de eerste fase van de werken aan het Sint-Annastrand heeft voorgedaan, slechts van tijdelijke aard is geweest.

De verhoging op de oeverstrook, die voor de dijkkern uit zandspecie bestaat, werd tegelijk met het lager gelegen strand uitgevoerd.

Teneinde de hinder van de zandopwaaïing die zich tijdens deze uitvoeringsfase heeft voorgedaan zo beperkt mogelijk te houden, heeft de aannemer ten behoeve van de aangrenzende horecabedrijven noodschermen aangebracht.

De dijkverhoging krijgt op de kruin en op het landtalud evenwel nog een afdeklaag met vette grond, die nadien wordt ingezaaid.

De werken van het tweede gedeelte vergen nog de realisatie van het zandstrand over een lengte van 350 meter afwaarts van de strook van 100 meter, die voor de bouwvakantie werd gerealiseerd. Deze werken werden alsdan geschorst wegens de aanwezigheid van de vele toeristen. Van stilliggen werd ook gebruik gemaakt om na te gaan of op een economisch verantwoorde wijze het aanslibbingsprobleem van de zate, waarop het zand van het strand moet komen, kan worden opgelost.

Eventueel zal het ontwerp enigszins moeten worden aangepast.

Indien het probleem van de zandopwaaïingen zich dan nog zou stellen, kan een systeem van „zandschermen” worden overwogen. Deze methode werd trouwens al eerder, met succes, toegepast op stranden aan de kust.

Vraag nr. 254
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Rijkswegen – Overdracht en overname door gemeenten in het arrondissement Brugge

Graag vernam ik betreffende de overdracht en overname van rijkswegen door de gemeenten voor het arrondissement Brugge welke rijkswegen zouden kunnen overgedragen worden binnen de steden en bebouwde kom enerzijds en buiten de steden en bebouwde kom anderzijds.

Graag vernam ik tevens voor hetzelfde arrondissement welke gemeentewegen door het rijk zouden kunnen overgenomen worden in een nabije of verdere toekomst.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het hierna volgend antwoord te verstrekken.

1. Hoofdwegen die in aanmerking komen om over te dragen aan steden en gemeenten

1. Knokke-Heist :
Lippenslaan

2. Brugge :
N310 : 't Waarhofstraat (Dudzele)

N9 : Doortocht Brugge

- Langestraat
- Hoogstraat
- Mallebergstraat
- Filip Stockstraat
- Grote Markt
- Eiermarkt
- St. Jacobstraat
- Ezelstraat

N32 : Doortocht Brugge

- Eiermarkt
- Geldmuntstraat
- Noordzandstraat.

N50 : Doortocht Brugge

- Katelijnestraat
- Mariastraat
- Simon Stevinplein
- Steenstraat
- Grote Markt

N374 : Doortocht Brugge

- Vlamingstraat
- Academiestraat
- Jan van Eyckplaats
- Genthof
- Lange Rei
- Wulpenstraat
- Sasplein

N342 : - Wulgenbroekstraat
Koestraat op het grondgebied St. Andries tussen Pastoriestraat en N31.

N376 : - Dudzeelse steenweg N376 en R30
(fort Lapin)

3. Jabbeke :

N377a - Stationstraat tussen N377 en kanaal Brugge-Oostende

N377a - Doortocht Stalhille

N367 - Oude Gistelse steenweg aan weerszijden van E40 te Snellegem

4. Oostkamp :

N368 - te Ruddervoorde oud tracé Zedelgensestraat ingevolge verwezenlijking complex met A17.

II. Wegen die in aanmerking komen om over te nemen van steden en gemeenten

1. Knokke-Heist

- Koningslaan
- Parmentierlaan

2. Brugge

- IJzerstraat
- Moerkerkesteenweg

Vraag nr. 255
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer M. DESUTTER

**Wegen en hun aanhorigheden - Wegwerken verkeers-
onveilige situaties te Jabbeke**

De oprit in Jabbeke van de autosnelweg A10 naar Oostende is algemeen bekend als een zeer gevaarlijke oprit. Het is een wonder dat hier niet meer ongevallen gebeuren.

Ook het abrupt eindigen van de N377 op de Stationstraat in Jabbeke vraagt om ongelukken.

Ten slotte bestaat er in Jabbeke de gekke situatie dat je vanuit deze gemeente via de autosnelweg E40 naar Nieuwpoort kunt maar niet andersom, met andere woorden er is wel een oprit maar geen afrit.

Graag vernam ik wanneer deze drie gevaarlijke situaties zullen rechtgetrokken worden.

Bestaan er ter zake concrete plannen ? Wanneer kunnen deze uitgevoerd worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de studie zowel voor een nieuwe oprit van de A10-autosnelweg richting Oostende, als voor de aanleg van nieuwe wegen voor de aansluiting van Jabbeke met de A18-autosnelweg aan de gang is.

Rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden is de realisatie van bovenvermelde werken nog niet voorzien op een uitvoeringsprogramma.

Vraag nr. 264
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer R. VAN STEENKISTE

**Vernietigen van chemische munitie te Houthulst en de
daaraan verbonden maatregelen - Resultaten wetenschappelijke studie**

In verband met de nog steeds te Houthulst opgeslagen chemische munitie werden er reeds door DOVO bepaalde maatregelen getroffen om door middel van een meteo-station enkele basisgegevens te kunnen registreren, zoals : windrichting, windsnelheid, temperatuur en vochtigheidsgraad.

Volgens deskundigen zou echter een zo nauwgezet mogelijke wetenschappelijke omschrijving van het potentieel gevaar dienen te worden opgemaakt.

Teneinde hiertoe te kunnen komen werd bij het Ministerie van Openbare Werken hierover een wetenschappelijke studie aangevraagd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister :

1. of deze aangevraagde studie is toegestaan ;
2. wanneer de resultaten van deze studie zullen bekend zijn, aangezien op grond van deze resultaten een effectief rampenplan zal worden opgesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem melden dat bij het Ministerie van Openbare Werken geen wetenschappelijke studie werd aangevraagd die de leefmilieuproblematiek van de opslag van deze chemische munitie als onderwerp heeft. De inlichtingen waarover het geachte lid beschikt steunen blijkbaar op een misverstand.

Ter zake werd wel een studie aangevraagd bij de Dienst „Mathematisch Model” die ressorteert onder de bevoegdheid van mevrouw M. Smet, Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie.

Vraag nr. 265
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congreestaal toegelaten . . .)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden

tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1989
van de heer L. PEETERS

Natuurbehoud en natuurbescherming – Erkenning verkeersbord en sensibiliseringscampagne gemeentebesturen

Onlangs werd door Wielewaal-Vlaanderen op haar congres onder meer aandacht gevraagd voor de problematiek van de beveiliging van de trekroutes voor padden en kikkers en deze vereniging drong aan op een spoedige erkenning van het verkeersbord „opgelet padden en kikkers” zodat de aandacht en medewerking van de weggebruikers ten volle kan worden gevraagd.

Mag ik de heer Minister dienaangaande het volgende vragen ?

1. Heeft hij reeds maatregelen genomen om de erkenning van dergelijke verkeersplaat mogelijk te maken ?
2. Wordt er overwogen om via de media en naar de gemeentebesturen toe een sensibiliseringscampagne op te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Tijdens bepaalde periodes van het jaar kan het aangegeven zijn verkeersmaatregelen te treffen zowel ter bescherming van de weggebruikers als van padden en kikkers.

Het ligt evenwel niet in de bedoeling om daartoe een bijzonder gevaarsbord te creëren.

De weggebruikers kunnen geattendeerd worden op een concentratie van padden en kikkers op een bepaalde plaats van de openbare weg door het verkeersbord A51 met onderbord met een passende tekst of symbolen.

Er wordt, vanuit het departement-Verkeer, niet overwogen hieromtrent een sensibiliseringscampagne te voeren. Deze taak komt inderdaad eerder toe aan de verenigingen ter bescherming van het leefmilieu. Aan

de gemeentebesturen die ernaar informeren wordt evenwel deze signalisatie voorgesteld.

Vraag nr. 4
van 17 oktober 1989
van mevrouw M. VOGELS

Wegen – Aanwending afvalslakken Metallurgie Hoboken-Overpelt bij heraanleg rijksweg Mechelen-Bonheiden

Naar ik verneem wordt bij de heraanleg van de rijksweg Mechelen-Bonheiden geëxperimenteerd met een nieuw aanlegprocédé.

Naar verluidt zouden hierbij voor de aanleg afvalslakken worden gebruikt afkomstig van het bedrijf Metallurgie Hoboken-Overpelt (MHO).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Kan de Minister bevestigen dat er bij de heraanleg van de rijksweg Mechelen-Bonheiden geëxperimenteerd wordt met een nieuw aanlegprocédé op basis van afvalslakken, afkomstig van het bedrijf MHO ?

Zo ja, wat is het concrete opzet van dit experiment ?

Onder welke voorwaarden heeft dit plaats gehad en wanneer zal het geëvalueerd worden ?

2. Wordt gezien de mogelijke schadelijke gevolgen op het milieu (verspreiding zware metalen in de bodem, eventueel doorsijpelen naar het grondwater) een milieueffectrapport gemaakt ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij de aanleg van de gewestweg N15 Mechelen-Bonheiden als aanvullingsmateriaal gebruik gemaakt wordt van gekorrelde metaalslakken.

Het gebruik hiervan kan beschouwd worden als een proefproject.

Het opzet van dit experiment bestaat in het nuttig aanwenden van een grote hoeveelheid gekorrelde metaalslakken welke dagelijks wordt geproduceerd als noodzakelijk restprodukt in de winning van nonferrometalen.

Teneinde de invloed op het milieu door het gebruik van deze metaalslakken te kunnen nagaan, werd het gebruik ervan voorafgegaan door een uitgebreide reeks fysische en chemische testen.

Deze testen, welke werden uitgevoerd onder leiding van de Rijksuniversiteit van Gent, hebben aangetoond dat de uitgeloopte hoeveelheden in de wegenbouw onschadelijk zijn voor het leefmilieu.

Gezien de resultaten van deze testen werd het gebruik ervan voor het beoogde project toegestaan door OVAM.

Bij het gebruik te Mechelen wordt onder meer de mogelijkheid geschapen om elke mogelijke invloed op het milieu verder te blijven volgen.

Vraag nr. 6
van 17 oktober 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tracé Havenweg – Zandophogingen Kabeljauwpolder en MER

Voor de aanleg van de Havenweg werd gesteld dat voorafgaandelijk een MER moet worden uitgevoerd om de diverse tracés te onderzoeken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoe is het te verklaren dat op dit ogenblik al een „voorlopige” zandophoging wordt aangebracht op de „Kabeljauwpolder” (B4/7137S planindicatie) met als argument dat dit het „definitieve” tracé (DO 251 A45 - procesverbaal schepencollege van Antwerpen) van de havenweg dient ?
2. Kunnen vergunningen uitgereikt door lagere besturen en die vooruitlopen op het MER worden stopgezet ?

Zo ja, door wie dient deze beslissing dan genomen te worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het aanbrengen van de voorlopige stockeerplaats van gronden is gebeurd volledig conform met de geldende reglementering.
2. Het is hier een zaak van bevoegdheid waarin het begrip hoger of lager Bestuur niet van toepassing is. Er is hier geen zaak van vooruitlopen op de MER. Het betreft alleen het stockeren van zand om werk met werk te kunnen maken en de goede aanvullingsgronden niet te laten verloren gaan.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIEN EN BEGROTING

Vraag nr. 1
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Vlaamse administratie – Deontologie ambtenaren

Wat vindt de Voorzitter van de Vlaamse Executieve

van de houding van een leidend ambtenaar uit één der diensten van de Vlaamse administratie die één of meer bepaalde ondernemingen uitsluit of tegenwerkt bij overheidsopdrachten, waarvoor deze onderneming (als laagste) inschrijft. Als reden wordt opgegeven dat de bepaalde onderneming in „opspraak zijn gekomen in de pers” (de durvende pers), alhoewel bij gerechtelijke uitspraak aan deze onderneming in het geheel niets te verwijten is en alle misbaar (opspraak) in de pers ten onrechte is geschied !

Deze vraag wordt algemeen gesteld om de Voorzitter van de Executieve toe te laten een juridisch en principieel en niet-persoonsgebonden antwoord te geven.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Bescherming monumenten en landschappen – Restauratiewerken kathedraal te Antwerpen

Naar aanleiding van de „Open Monumentendag” van 10 september jongstleden bezochten 20.000 geïnteresseerden de restauratiewerken aan de Antwerpse kathedraal.

In 1993 wordt Antwerpen de culturele hoofdstad van Europa, en zal de aandacht van de hele wereld gevestigd worden op de Vlaams-Nederlandse cultuur.

De voorbereiding van de restauratiewerken aan de kathedraal te Antwerpen is thans zover gevorderd dat, mits een gewaarborgd financieringsplan, de kathedraal in 1993 terug kan opengesteld worden voor het publiek.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij mede te delen of hij bereid is voor deze tijdige restauratie van de kathedraal te Antwerpen de vereiste kredieten op zijn begroting te reserveren.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 33
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 34
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . . .).

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer J. DE ROO

Bescherming van het leefmilieu – Sanering Ederivier en aanbesteding collector te Maldegem

Destijds heeft de geachte voorganger van de Minister, de heer Lenssens, mij naar aanleiding van een vraag met betrekking op de sanering van de Ederivier te Maldegem, mededeling gedaan van de prioriteiten die in overweging zouden genomen worden, om de kwaliteit van bovengenoemd rivierwater te zuiveren.

Er was onder meer voorzien dat op het grondgebied Maldegem de aanbesteding van een collector ten noorden van Maldegem zou geschieden. Voor wanneer is dit voorzien? Is de aanbesteding reeds gepland? Welk prioriteitsplan wordt voor de streek van het Meetjesland gevolgd?

Mag ik vernemen wat soort werken inzake de sanering van de Ederivier worden gepland en liefst met vermoedelijke aanbestedings- en uitvoeringsdata?

Welke werken worden gepland voor het Meetjesland, meer bepaald inzake collectoren en zuiveringsinstallaties?

Vraag nr. 4
van 17 oktober 1989
van de heer J. GEYSELS

Bescherming van het leefmilieu – Saneringsplan bodemverontreiniging in Tessenderlo

Begin 1989 werd een saneringsplan voor de bodemverontreiniging in Tessenderlo voorgesteld. Het betrof hier een voorstel van de firma Betech en het betrokken gebied situeert zich in de omgeving van het illegaal vuilstort, het dicalciumfosfaatbekken en het waterwachtbekken.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Werd bedoeld plan door de bevoegde overheid goedgekeurd?
2. Werden andere of bijkomende onderzoeken uitgevoerd?
3. Heeft de overheid reeds initiatieven genomen om een saneringsplan uit te voeren?
4. Wie dient de uitvoering van het saneringsplan te bekostigen?

Vraag nr. 5
van 17 oktober 1989
van de heer J. GEYSELS

OVAM – Resultaten en kostprijs bemonstering baggerspecie Laakrivier

In antwoord op mijn vraag nr. 252 d.d. 7 juni 1989

stelt de geachte Minister dat de baggerspecie afkomstig van de reiniging van de Laak, stroomafwaarts van Tessenderlo, tweemaal door OVAM werd bemonsterd.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Op welke parameters werden de monsters onderzocht? Wat zijn de resultaten van het onderzoek?
2. Wat is de gemiddelde samenstelling van het afval dat gestort wordt op het industrieel stort?
3. Door welk organisme werd de radio-activiteit van het afval onderzocht? Welke zijn de resultaten van dit onderzoek?
4. Wat is het totale bedrag van de zuiveringsoperatie?
5. Door wie wordt dit bedrag betaald?

Vraag nr. 6
van 17 oktober 1989
van de heer J. GEYSELS

Lozingsvergunning Tessenderlo Chemie – Radio-activiteit lozingswater

De recentste lozingsvergunningen aan het bedrijf Tessenderlo Chemie d.d. 15 september 1986 bepalen de voorwaarden aangaande de radio-activiteit niet.

Algemeen is echter bekend dat het lozingswater zeer sterk gecontamineerd is met radio-actieve stoffen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Werden er onderzoeken uitgevoerd naar de hoeveelheid radio-activiteit in het lozingswater van Tessenderlo Chemie?
2. Wanneer worden voorwaarden voorzien inzake radio-activiteit, op te leggen aan de lozingen van afvalwater van Tessenderlo Chemie?

Vraag nr. 7
van 17 oktober 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tracé Havenweg – Zandophogingen Kabeljauwpolder en MER

Voor de aanleg van de Havenweg werd gesteld dat voorafgaandelijk een MER moet worden uitgevoerd om de diverse tracés te onderzoeken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe is het te verklaren dat op dit ogenblik al een „voorlopige” zandophoging wordt aangebracht op de „Kabeljauwpolder” (B4/7137S planindicatie) met als argument dat dit het „definitieve” tracé (DO 251 A45 - procesverbaal schepencollege van Antwerpen) van de havenweg dient?
2. Kunnen vergunningen uitgereikt door lagere besturen en die vooruitlopen op het MER worden stopgezet?

Zo ja, door wie dient deze beslissing dan genomen te worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Vraag nr. 8
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Berging Nederlands kanaalslib in de buurt van Gent

Rijkswaterstraat zou bij Sas-van-Gent, Dekkerspolder in Westdorpe, een groot slibdepot aanleggen voor het verontreinigd slib uit het kanaal Gent-Terneuzen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij of zijn diensten door de Nederlandse Rijkswaterstraat daarover werden gecontacteerd ; of er overleg werd gepleegd ; zo niet, waarom niet ;
2. welk exacte informatie de Gemeenschapsminister ter zake heeft ;
3. welke voorstellen en voorzieningen hij heeft voor de berging van het Belgisch kanaalslib uit het kanaal Gent-Terneuzen ?

Vraag nr. 9
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Klasse I-stortplaatsen van OVAM

Sedert jaren wordt er terecht gepleit voor de aanleg van 1 goed uitgerust klasse I-stortplaats per provincie. Van effectieve realisatie is blijkbaar nog maar weinig in huis gekomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. welke concrete initiatieven hij ter zake voor iedere provincie reeds heeft genomen ;
2. welke voorbereidende milieustudies reeds zijn gemaakt ; (per lokatie) ;
3. welke onteigenings-, verwervings- of aankoopprocedures ter zake voor iedere lokatie werden gedaan ; met welk resultaat ; wie de vorige of huidige eigenaar was/is ;
4. welke de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke gesprekspartners in iedere provincie zijn ; welke de bevoegdheid en motivering ervan is ;
5. welke milieumaatregelen hij voorziet ;
6. welke afvalstoffenaanvoer hij voorziet per stortplaats ;
hoe hij deze aanvoer meent „te garanderen” ;
7. of hij geen privé-exploitatie overweegt ; zo ja, volgens welke procedure ?

Vraag nr. 10
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – DRANCO-procédé, toepassingen, aanbestedingsprocedure en kostprijs

Het bedrijf OWS (Organic Waste System) werkt mee aan de ontwikkeling van het procédé DRANCO in ons land.

De NV ACEC en de RUG hebben aan deze technologie meegewerkt. De overheid (OVAM) heeft bijgedragen in de financiering.

Intussen heeft ACEC NV zich teruggetrokken.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke exacte financiële bedragen werden hieraan door het Vlaamse Gewest (OVAM) besteed ?
2. Wie is de formele eigenaar van dit procédé (brevet, octrooi) ?
3. Hoe is men precies tewerk gegaan voor de keuze van een andere privé-partner na het vertrek van de NV ACEC uit dit project ?
4. Welke objectieve criteria werden aangewend om de gelijkheid inzake zo'n overname tussen verschillende belangstellende ondernemingen te garanderen ?
5. Heeft men daartoe een publieke oproep gedaan met bijzonder bestek naar belangstellende ondernemingen toe ?
6. Indien men niet zo'n publieke oproep heeft gedaan, wat is daar dan de reden voor ?
7. Welke concrete toepassingen overweegt de Minister voor dit systeem op praktijkschaal ?

Vraag nr. 11
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Bescherming van het leefmilieu – Subsidiëring leefmilieugroeperingen

Volgens berichten heeft de Minister bevoegd voor leefmilieu besloten subsidies toe te kennen (tot maximum 20.000 BF) aan „actiecomités Leefmilieu”, mits hun bijdrage op maatschappelijk vlak een wetenschappelijk karakter heeft.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke overwegingen liggen aan de basis om actiecomités te subsidiëren ?
2. Aan welke criteria moeten verenigingen voldoen om een subsidie te ontvangen en volgens welke procedure moeten zij tewerkgaan ?
3. Acht de Gemeenschapsminister het mogelijk voor

een bedrag van 20.000 BF een wetenschappelijke bijdrage van enige waarde te verwachten ?

4. Welke milieuverenigingen deden reeds een aanvraag ?
5. Welke subsidies werden reeds goedgekeurd ; aan wie, voor welke bedragen ?
6. Heeft de Gemeenschapsminister dit initiatief soms genomen om wat minder kritiek van die verenigingen te krijgen ?
7. Welke rol speelt de politieke kleur van zo'n actiecomité in functie van de subsidiëring.

Vraag nr. 12
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Stortplaats „Hooge Maey ”

Omdat de stad Antwerpen de eeuwige kritiek beu was rond deze stortplaats werd de vergunning voor klasse II-stortplaats aangevraagd.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij het volgende mede te delen.

1. Welk advies heeft de OVAM te diens aanzien verstrekt ?
2. Welke initiatieven voor de sanering van deze stortplaats zijn genomen door de OVAM ; door de stad Antwerpen ?
3. Welke saneringswerken werden reeds uitgevoerd ; door wie ; volgens welke procedure ; voor welk bedrag ?
4. Waarheen gaan de grote hoeveelheden industriële afvalstoffen die voorheen aldaar werden gestort ?
 Hoe wordt dit gecontroleerd ?
 Welke voorzieningen werden getroffen ?
5. Overweegt hij niet een initiatief op gang te brengen om deze stortplaats aan een gespecialiseerde onderneming over te dragen ?

Vraag nr. 13
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering – Studiebureaus

In de sector waterzuivering werden destijds een groot aantal studieopdrachten toevertrouwd aan privé-studiebureaus, meestal door gemeenten of intercommunales.

De waterzuiveringsmaatschappijen hebben er een aantal overgenomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke studieopdrachten van gemeentebesturen, intercommunales of andere openbare instellingen werden overgenomen (met vermelding van studie-bureau en opdracht) ?

2. Aan welke financiële en technische en contractuele voorwaarden is dit geschied ?

3. Welke is het totale bedrag aan financiële middelen, hiervoor voorzien ?

4. Voorziet de VMZ in de toekomst nog studieopdrachten toe te vertrouwen aan privé-studiebureaus ?

Welke ? Wanneer ? Volgens welke procedure ?

5. Welke zijn de criteria van aanduiding (toewijzing) om een studiebureau met een opdracht te belasten ?

6. Verdient het niet de voorkeur om studieopdrachten uit te besteden aan gespecialiseerde firma's in de sector waterzuivering, nu de VMZ haar bekwaamheidsexamen heeft afgelegd ?

Vraag nr. 14
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering – Zuiveringsprogramma Demer, Dijle, Gete

De toestand van deze rivieren is bekend.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke zijn de juiste sanerings- en investeringsprogramma's voor de gebieden waar deze rivieren vloeien ?
2. Welke AWP's zijn er reeds gemaakt en goedgekeurd ?
3. Wie werd er bij wijze van overleg bij deze AWP betrokken en wat is de diverse inbreng van elkeen geweest ?
4. Welk zal het vooropgestelde bedrag van investeringen zijn voor respectievelijk collectoren, rioleringen, pompstations ?
5. Welke is de graad van prioriteit voor de zuivering van de Dijle, Gete, Demer ?
6. Welk is het tijdsprogramma voor de sanering van deze rivieren ?
7. Wat zou de Gemeenschapsminister als standpunt innemen zo een gemeentebestuur (vb. Aarschot) zelf het initiatief neemt voor de waterzuivering op zijn grondgebied ?
8. Welke subsidies kan een gemeentebestuur hiervoor van het Gewest ontvangen ?

Vraag nr. 15
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering – Salmonellavervuiling Noordzee

Tijdens de afgelopen zomer werd er regelmatig alarm geslagen voor salmonellavervuiling aan de Noordzee.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. welke daarvan de oorzaak is ;
2. wie de onderzoeken uitvoerde ;
3. welke de bevindingen waren ;
4. welke maatregelen hij genomen heeft ;
5. welk resultaat deze maatregelen hadden of niet hadden ;
6. welke preventie er zou dienen georganiseerd te worden om deze kwaal te voorkomen in de toekomst ?

Vraag nr. 16
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Asbestcementstort Hofstade (Aalst)

Onlangs werd een illegale stortplaats ontdekt op de terreinen van Distrihout te Hofstade.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. wie deze stortplaats heeft gesignaleerd ;
2. welke PV's werden opgesteld ;
op grond van welke overtredingen ;
3. welke maatregelen van milieubescherming werden genomen ?

Vraag nr. 17
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM - VMZ – Persmededelingen

Regelmatig kan men in de pers lezen, waar, wanneer en waarom de OVAM en de VMZ (al dan niet vergezeld van het Parket of de Gerechtelijke Politie) controles hebben uitgevoerd bij bedrijven A, B, C, . . .

Vaak wordt in deze persmededelingen vermeld „overtreding zus . . . zo . . .” en dit zonder dat analyses of expertises op dat ogenblik zijn gedaan, laat staan tegenanalyses, tegenexpertises. Van rechten van verdediging is hier geen sprake. Ondernemingen of burgers worden door de overheid als boemannen in de pers en de publieke opinie afgeschilderd zonder dat de feiten juridisch vaststaan (zonder proces) en zonder enige vorm van verdediging. Bovendien hebben de genoemde parastatale instellingen niet de geringste bevoegdheid zich uit te spreken over de (strafrechtelijke) schuldvraag van welke burger of onderneming dan ook. Deze behoort enkel de rechter.

Toch gebeuren allerlei persmededelingen met vermelding van naam en toenaam, wat bovendien een schending van het beroepsgeheim kan zijn.

Blijkbaar moet de electoraal beschadigde reputatie wat worden opgepoetst.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve de volgende vragen te beantwoorden.

1. Gebeurt de uitgifte van dergelijke persmededelingen met toelating van de Procureur des Konings ?
2. Waarom worden namen van burgers en ondernemingen meegedeeld aan de pers zonder hun akkoord ?

3. Zijn de ambtenaren van deze parastatale instellingen niet onderworpen aan het ambtenarenstatuut dat dwingende regels bevat inzake beroepsgeheim ?
4. Welke ambtenaren zijn verantwoordelijk voor „contacten met de pers”
  - a) bij de OVAM ?
  - b) bij de AROL ?
  - c) bij de VMZ ?
5. Welke zijn de exacte ministeriële instructies ter zake ?
6. Wanneer zal de Gemeenschapsminister de eerbiediging van behoorlijke deontologische regels opleggen en er zich zelf naar gedragen ?

Vraag nr. 18
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afdekmaterialen op stortplaatsen

Het stortplaatsenbesluit van de Vlaamse Executieve voorziet onder andere in een dagelijkse afdek en tusenafdek. In de regel dient hiervoor zand of aarde te worden gebruikt, ook andere materialen kunnen worden gebruikt mits „goedkeuring van OVAM”.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. welke materialen – in een exhaustieve opsomming – hiervoor in aanmerking komen ; aan welke criteria deze moeten voldoen (fysische, chemische toestand, samenstelling, uitloogbaarheid, enzovoort).

Men kan immers deze toelatingen niet geven „naar gelang van de omstandigheden” (dit wil zeggen naargelang van de persoon) ;
2. welke materialen – in een exhaustieve opsomming – hiervoor niet in aanmerking komen en op grond van welke criteria.

Men stelt immers vast dat OVAM zelf verbrandingsassen die volgens sommige experts (EG-richtlijnen) zelfs als giftig worden beschouwd als afdek materiaal promoveert.

Vraag nr. 19
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afvalverwerkingsbedrijf Machelen

In de media is heel wat te doen geweest over het bedrijf Biolux te Machelen. Recente gerechtelijke optredens tonen aan dat er reden voor ongerustheid was. Uit één en ander blijkt dat de vergunning/erkenning voor de verwerking van giftig afval door de Gemeenschapsminister zou zijn verleend op naam van „Biolux”, bedrijf dat niet meer bestond in plaats van „Biolux-Chemicals”.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. welke preciese controleactiviteiten zijn diensten

- (OVAM, VMZ, AROL) hebben uitgevoerd, welke vaststellingen gedaan, welke PV's opgesteld en op grond waarvan ;
2. hoe hij kan verklaren dat een vergunning of erkenning werd verleend aan een niet-bestaand bedrijf ; wie (in persoon) hiervoor verantwoordelijk is ; of de aanvraagdossiers slechts met uiterste oppervlakkigheid worden onderzocht ;
  3. welke adviezen OVAM in de loop der jaren aangaande de aanvraagdossiers van dit bedrijf telkens heeft verstrekt.

Vraag nr. 21
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Stortplaats te Burst

Door de onderzoeksrechter te Oudenaarde werd aan de media en pers gevraagd een bericht om te roepen naar aanleiding van het vinden van „mannelijke lichaamsdelen op een stortplaats” te Burst.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. of dit feit hem of zijn diensten bekend is ;
2. zo neen, waarom niet ;
3. aan wie de exploitatie van deze stortplaats behoort ;
4. of deze feiten door de OVAM opgemerkt werden aangezien deze toch belast is met het toezicht ;
5. welke acties door de OVAM ondernomen werden ten opzichte van de stortexploitant die ter zake verantwoordelijkheid draagt voor de stortplaats en zulk een „ontdekking” toch naar mogelijke zware strafbare feiten verwijst ;
6. of hij vindt dat de OVAM ter zake de stortexploitant in gebreke moet stellen ;
7. welke zijn houding is ten opzichte van geruchten als zou een OVAM-ambtenaar (een stedenbouwkundige) erg nauwe betrekkingen hebben met de stortexploitant en van de zaak misschien meer weten.

Vraag nr. 23
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Illegale afvoer van ANWECO-assen naar stortplaats „Hooge Maey”

Door OVAM werden de illegaal (te Schoten) gestorte (uit Nederland afkomstige) ANWECO-assen afgevoerd naar de „Hooge Maey”.

Deze assen zijn in ons land gekomen illegaal mede door toedoen van OVAM. Een OVAM-ambtenaar (Toezicht en Vergunningen) stelde (ook schriftelijk) dit materiaal voor als „grondstof”, terwijl het een afvalstof betrof. De OVAM-directie was hiervan al de tijd op de hoogte, zoals de Gemeenschapsminister reeds antwoordde.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen

1. waarom OVAM dit materiaal als „grondstof” voorstelde (onder andere aan de gemeente Schoten en aan het Antwerpse Parket) ; het feit zelf staat vast ;
2. indien zulks ten onrechte gebeurde (wat kennelijk het geval was – zie Arrest Hof van Beroep – Antwerpen) waarom de OVAM-directie tegen deze handelwijze niet is opgetreden (en dus mogelijk medeplichtig kan zijn) ;
3. welke initiatieven er genomen werden om dit materiaal terug te voeren naar Nederland ;
4. welke motieven hebben gespeeld om het storten te Antwerpen toch toe te laten ;
5. welke de kosten zijn van transport, door wie uitgevoerd, volgens welke procedure, welke inschrijvers ;
6. hoe deze assen te catalogeren zijn in functie van de EG-normen en richtlijnen ;
7. waarom deze (giftige ?) assen als afdek materiaal op de Hooge Maey werden toegelaten.

Vraag nr. 24
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afvoer shredderafval te Genk

Door OVAM zouden 35.000 ton shredderafval te Genk zijn afgevoerd.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij het volgende mede te delen.

1. Hoeveel afval werd effectief afgevoerd ?
2. Welke is de exacte procedure van ingebrekestelling en „ambtshalve” verwijdering ?
3. Welke is (was) de bestemming van het afval ?
4. Door wie werd deze bestemming beslist, op grond waarvan ?
5. Wie werd belast met de afvoer, volgens welke procedure, tegen welke prijs ?
6. Welke gerechtelijke procedures werden gevoerd en met welk resultaat ?
7. Welke vergunningen werden door de eigenaar van de afval aangevraagd, welke werden verleend of geweigerd en wat was het OVAM-advies ter zake ?

Vraag nr. 25
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Verwijdering giflading „Herald” te Zeebrugge

Na de jammerlijke scheepsramp te Zeebrugge bleek dat er een aantal (51) vaten met giftig afval aan boord waren. Ze werden aan de OVAM voor verwijdering toevertrouwd.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij het volgende mede te delen.

1. Door wie werden deze vaten aan de OVAM overgedragen ?
2. Welke was de exacte inhoud ervan en welke was de exacte analyse ?
3. Wie catalogeerde deze vaten als „industriële afval” en op grond waarvan ?
4. Wie beval de afvoer naar de NV INAFZO te Zonnebeke ? Op grond waarvan ? Tegen welke prijs ? Hoe vastgesteld ?
5. Waarom werd precies „Zonnebeke” uitgekozen en geen andere ?
6. Waarom werden deze vaten terug opgegraven ? Op wiens bevel ?
7. Welke transporten werden er allemaal gedaan ? Door wie ? Volgens welke procedure ? Tegen welke prijs ?
8. Waar zijn deze vaten nu ? Onder wiens verantwoordelijkheid ?
9. Wanneer en waar zal de uiteindelijke verwerking kunnen geschieden ? Tegen welke prijs ?
10. Wat zal deze „grap” in totaal gekost hebben ?

Vraag nr. 26
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Reglementering inzake PCB (Polychlorobifenylen)

Sedert jaren is er heel wat te doen over PCB-producten, die door hun onafbreekbaarheid en chronische toxiciteit erg verontreinigd zijn.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen

1. welke reglementeringen en besluiten ter zake reeds genomen zijn (o.w. in uitvoering van EG-richtlijnen) ;
2. welke vergunningen en/of erkenningen er werden verleend om PCB-producten op te slaan, te verwerken, te behandelen, te vernietigen ;
3. aan wie, wanneer en voor welke termijn deze vergunningen en/of erkenningen werden verleend ; onder welke technische en financiële voorwaarden ;
4. hoeveel PCB-producten met toelating werden afgevoerd naar het buitenland ;
5. hoeveel PCB-producten bij de Vlaamse Milieuminister werden aangegeven door :
  - de NMBS,
  - de RTT,
  - de Minister van Openbare Werken,
  - de Elektriciteitsbedrijven,
  - de Industrie.

Vraag nr. 27
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afvoer afvalstoffen naar Wallonië

Voornamelijk drie stortplaatsen in Wallonië zijn bekend : Mellery, Mont-St.-Guibert en Canivet (Wauthier-Braine).

Sedert jaren zouden grote hoeveelheden Nederlands en Vlaams afval aldaar worden afgevoerd en gestort in niet zeer legale omstandigheden. Recent werd de stortplaats van Mellery gesloten wegens verregaande bodemverontreiniging.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. hoeveel afvalstoffen vanuit het Vlaamse Gewest naar Wallonië werden afgevoerd ;
2. welke adviezen door het Waalse Gewest aan OVAM werden gevraagd en welke werden gegeven en wanneer (vermelding per dossier en per advies a.u.b.) ;
3. welke zijn houding is ten opzichte van de OVAM-Directeur-generaal, die zeer nauwe banden heeft met ieder van deze Waalse stortexploitanten.

Vraag nr. 28
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Stortplaatsen te Sint-Niklaas

Door OVAM werden ambtshalve twee stortplaatsen gesloten te Sint-Niklaas (NV Scheerders – Van Kerckhove) .

De burgemeester aldaar „zou dit ook wel gedaan hebben” maar liet blijkbaar de groene electorale kaas van zijn brood halen (wat jammer ?).

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. op grond waarvan en volgens welke exacte procedure (in detail mét data) deze sluiting gebeurde ;
2. welke contacten er ter zake geweest zijn tussen de OVAM, het Parket en het gemeentebestuur ; wanneer ;
3. of de OVAM-ambtenaren nog wel deze bevoegdheid bezitten nadat het Arbitragehof enkele bepalingen vernietigde van het decreet van 2 juli 1981 (afvalstoffen) ;
4. welke de exacte overtredingen waren die werden vastgesteld (wanneer vastgesteld) ;
welke mogelijkheden aan de exploitant werden gegeven om alsnog zelf de zaak in orde te maken ;
5. of de OVAM stortplaatsen sluit en (twijfelachtige) persberichten uitgeeft om de gehavende reputatie een groen electoraal pluimpje te geven ?

Vraag nr. 29
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Bescherming van het leefmilieu – Scheldewaterkwaliteit

Volgens recente gegevens is de kwaliteit van het Scheldewater „onmeetbaar slecht”.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij dan wel zijn voorgangers hiervoor felicitaties of politieke beloningen horen te ontvangen ;
2. welke ondanks alles de exacte en volledige meetresultaten zijn op de 10 belangrijkste plaatsen ;
3. om welke technische redenen een beroep werd gedaan op Nederlandse experts (Argus), aan welke prijs ;
4. of deze metingen niet te lande kunnen gebeuren ;
5. welke concrete stappen hij reeds heeft ondernomen naar het Brussels Gewest en naar het Waalse Gewest toe ;
 welke concrete voorstellen hij te diens aanzien reeds heeft gedaan ;
 met welke technische en financiële implicaties ;
6. wat hij zelf vindt van het resultaat van zoveel jaren „milieubeleid” nu de melding komt Scheldewaterkwaliteit onmeetbaar slecht” ?

Vraag nr. 30
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Gifstorten te Wilsele

Te Wilsele werden langs de Dijledreef twee gifstorten „ontdekt”.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Wie heeft ter zake onderzoek gedaan ?
2. Welke zijn de exacte resultaten daarvan (in detail) ?
3. Welke procedure van ingebrekestelling werd er gevolgd en lastens wie ? Op welke juridische grond ?
4. Zijn de ingebreke gestelden de eigenaars of de verzuilers (dit is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde) of beiden en krachtens welke juridische argumentatie ?
5. Werden er procedures ingesteld met betrekking tot de opruiming ? Welke ?
6. Welke verwijdering wordt voorzien, welke bestemming ?
7. Door wie wordt de bestemming vastgelegd, volgens welke procedure ?
8. Welke vrijwarende maatregelen zijn voorzien ? Welke definitieve maatregelen van milieubescherming ?
9. Welke is de vermoedelijke kost van deze oprui-

ming ? Welke zijn de vermoedelijke hoeveelheden van de diverse afvalstoffen ?

10. Wanneer overweegt de Gemeenschapsminister om deze werken aan te vatten ?

Vraag nr. 31
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Sanering stortplaatsen van Coral-Metal te Herent

Door OVAM werd de opruiming aangekondigd van de restanten (afvalstoffen) van het bedrijf Coral-Metal te Herent.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke exacte procedure van ingebrekestelling werd gevolgd en op welke juridische gronden (in detail) ?
2. Welke zijn de resultaten van gedane metingen en hoe moet deze afval worden gecatalogeerd in functie van de geldende EG-normen en richtlijnen ?
3. Welke aannemer werd met de werken belast ? Over welke erkenning beschikt hij ? Volgens welke procedure werd hij aangeduid ?
4. Welke is de vermoedelijke prijs van deze werken ? Welke zijn de vermoedelijke hoeveelheden (per post in de meetstaat) ?
5. Wat is de juiste bestemming (naam en plaats) van deze afvalstoffen, hoe werd deze gekozen, door wie, tegen welke prijs ?
6. Welke zijn de voorziene verhandelingen op deze afvalstoffen ?
7. Welke zijn de voorgenomen milieumaatregelen ?
8. Hoe worden deze werken gefinancierd ?

Vraag nr. 32
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – NV Indaver : verbrandingsinstallatie en solidificatie-eenheid

Door de NV INDAYER werd aangekondigd dat nu ook een verbrandingseenheid zal gebouwd worden voor gechloteerde koolwaterstoffen evenals een solidificatie-eenheid.

Kan de geachte Gemeenschapsminister als grootste aandeelhouder mij het volgende meedelen ?

1. Verbranding gechloteerde koolwaterstoffen
  - a) Op grond waarvan werd deze beslissing genomen en door wie ?
  - b) Welke is de investeringskost en hoe wordt dit gefinancierd ?
  - c) Wanneer werd een vergunning aangevraagd (en/of verleend) ?

Welk is het advies dat OVAM verplicht is **uit** te brengen ?

- d) Welke zal de herkomst zijn van deze gechloroerde afvalstoffen ?
- e) Welke zijn (in detail) de milieubeschermingsmaatregelen ?

2. Solidificatie

- a) Op grond waarvan werd de beslissing genomen, door wie, voor welke afvalstoffen ?
- b) Welke is hiervan de investeringskost en hoe wordt dit gefinancierd ?
- c) Werd hiervoor vergunning aangevraagd en verleend ? Welk is het advies dat OVAM verplicht is uit te brengen ?
- d) Welke zal de herkomst zijn van de aangevoerde afvalstoffen ?
- e) Welke zijn de milieubeschermingsmaatregelen ?

Vraag nr. 33
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Exploitatie stortplaats te Malle

Volgens kranteberichten is er heel wat verzet tegen de bestaande stortplaats te Malle.

De milieuhinder zou zeer groot zijn en het grondwater zou verontreinigd zijn. Vloeibaar afval zou zonder behandeling worden gestort (onder meer slib van waterzuivering) en de stortexploitant zou door de OVAM-controleur de appreciatie „zeer degelijke exploitatie” gekregen hebben in het stortregister.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Wanneer werd deze stortplaats te Malle vergund, door wie, voor welke termijn, voor welke afvalstoffen ?
2. Welke inspecties van het grondwater gebeurden, met welke frequentie, welke zijn de resultaten en de beoordeling ervan ?
3. Welke bijzondere voorwaarden werden opgelegd met betrekking tot „vloeibaar afval” op deze stortplaats ? De Gemeenschapsminister gelieve deze voorwaarden (zo ze er zijn) nauwgezet en volledig te vermelden ?
4. Welke adviezen werden door de OVAM met betrekking tot deze vergunning uitgebracht ?
5. Vindt de Gemeenschapsminister het normaal dat een notitie als „zeer degelijke exploitatie” door de OVAM wordt verleend aan een gecontesteerde stortplaats ?

Vraag nr. 35
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Energierecuperatie bij huisvuilverbrandingsinstallaties

In zes huisvuilverbrandingsinstallaties wordt energie geproduceerd uit de gerecupereerde warmte van de rookgassen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke die zes huisvuilverbrandingsinstallaties zijn ;
2. welke de economische en ecologische implicaties van deze recuperatie zijn ;
3. of er maatregelen genomen worden om, ook voor andere huisvuilverbrandingsinstallaties, dit proces van energierecuperatie in te voeren.

Vraag nr. 36
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Onderzoeksprojecten in voorbereiding in verband met hergebruik van afvalstoffen

Op het ogenblik is er een demonstratieproject in voorbereiding voor de verwerking van kunststofafvalstoffen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat de exacte doelstelling is van het project ;
2. over welke specifieke kunststofafvalstoffen het hier gaat ;
3. door wie en voor welke sectoren het project wordt voorbereid ;
4. of er nog andere projecten voor de verwerking van afvalstoffen in voorbereiding zijn.

Vraag nr. 37
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Aanleg van een proefvlak met gipsafval als gedeeltelijke funderingslaag

In opdracht van de Minister vond er een onderzoeksproject plaats over de aanleg van een proefvlak met gipsafval als gedeeltelijke funderingslaag.

Dit project schijnt echter mislukt te zijn.

Graag wou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar dit proefvlak gelegen is ;
2. voor wat het als gedeeltelijke funderingslaag gebruikt werd ;
3. waarom het project mislukt is.

Vraag nr. 38
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Wetenschappelijk onderzoek inzake voorkoming van afvalstoffen

De bedrijven die technologieën gebruiken waarbij afvalstoffen als residu ontstaan, kunnen proberen via processturing of -aanpassing de hoeveelheid geproduceerde afvalstoffen te reduceren.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is er in de onderscheiden sectoren van de industrie reeds onderzoek verricht naar de hoeveelheid en soorten van te recupererbare afvalstoffen ?
2. Zijn er richtlijnen uitgevaardigd of in voorbereiding om de bedrijven te verplichten hun afvalprodukten te beperken en te hergebruiken ?
3. Zijn er reeds maatregelen getroffen om de bedrijven aan te moedigen om over te schakelen naar propere technologieën ?

Vraag nr. 39
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Onderzoeksprojecten in verband met hergebruik van afvalstoffen en resultaten onderzoek

In opdracht van de Minister werden er 2 projecten uitgevoerd. Het eerste betrof het hergebruik van vliegtuigen uit op steenkool gestookte elektrische centrales in betonconstructies. Het tweede betrof de droge anaërobe compostering van organisch afval.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar deze projecten plaatsgevonden hebben ;
2. welke de resultaten van deze onderzoeken zijn.

Vraag nr. 40
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Aanleg van een proefvak met metaalslakken als funderingslaag

In opdracht van de Minister is er een onderzoeksproject bezig over de aanleg van een proefvak met metaalslakken als funderingslaag.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar dit proefvak gelegen is ;
2. welke de exacte doelstellingen van het project zijn ;
3. welke de voorlopige resultaten van dit onderzoek zijn op gebied van leefmilieu.

Vraag nr. 41
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

OVAM – Klasse I-stortplaatsen in Oost-Vlaanderen

In de provincie Oost-Vlaanderen is er nog steeds geen

klasse I-stortplaats voorhanden, zoals voorzien in het Afvalstoffenplan. Enige tijd geleden was er geregeld sprake van de aanleg van een dergelijke stortplaats – waaraan grote behoefte bestaat – op het grondgebied van de gemeente Evergem.

Heeft de OVAM nog steeds plannen om op het grondgebied van de gemeente Evergem een klasse I-stortplaats in te richten ? Zo ja, wanneer mag de opening ervan redelijkerwijze worden verwacht ?

Indien de optie-Evergem inmiddels zou verlaten zijn, welke zijn dan momenteel de vooruitzichten op de aanleg, in Oost-Vlaanderen, van een dergelijke stortplaats binnen afzienbare tijd ?

Vraag nr. 42
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven – Exploitatievergunning UCB-Sidac te Gent

Uit het antwoord van de geachte Minister op mijn schriftelijke vraag nr. 270 van 23 juni 1989 verneem ik dat het bedrijf Sidac te Gent over een exploitatievergunning beschikt, die op 1 januari 1990 verstrijkt. Deze vergunning dateert pas van 17 juli 1987.

De Minister geeft zelf toe dat dit bedrijf een belangrijke opgelegde voorwaarde naast zich heeft neergelegd namelijk het laten opmaken – door een onafhankelijk organisme – van een omgevingsrapport dat binnen het jaar aan de AROL diende voorgelegd te worden.

Dit is dus niet gebeurd.

Het bedrijf heeft nu een „actualisering” en ook een uitbreiding van deze vergunning aangevraagd.

Kan een dergelijke verlenging en uitbreiding van vergunning worden verleend wanneer blijkt dat een bedrijf belangrijke opgelegde voorwaarden van een bestaande vergunning weigert na te leven ?

Wat onderneemt de Minister om UCB-Sidac alsnog te verplichten de voorwaarden van de huidige exploitatievergunning te doen naleven ?

Vraag nr. 44
van 26 oktober 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Waterzuivering – A WP arrondissement Mechelen

Het Algemeen Waterzuiveringsprogramma in 1984, uitgegeven in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap had (of heeft) als doel :

1. overzicht van bestaande toestand inzake waterkwaliteit,
2. prioriteiten vastleggen voor de begroting,
3. investeringsprogramma opstellen.

Dalen we af naar AWP-niveau 2, dan gaat binnen het arrondissement Mechelen, onze aandacht naar de betekenis van de Nete, de Dijle, de Zenne en de Rupel.

Voor bovenvernoemde gebieden zijn nog geen waterzuiveringsprogramma's-niveau 3 gepubliceerd. Dit betekent ongetwijfeld niet dat er geen resultaten en/of plannen bestaan ter verbetering van de waterkwaliteit.

Mag ik van de geachte Minister de huidige stand van zaken in dit verband vernemen ?

Vraag nr. 45
van 26 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering – Collector Albertkanaal

Het schandaal van de collector van het Albertkanaal is sedert jaren bekend. Dit ding is nog steeds niet in bedrijf.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. wie nu de eigenaar is van deze collector ;
2. hoeveel deze collector tot nu toe heeft gekost ;
3. de exacte schade, die door wanbeheer of onbeheer werd aangebracht ;
4. welke onderzoeken er sedert 1982 gebeurd zijn om deze collector in gebruik trachten te nemen ;
5. wie deze onderzoeken heeft gedaan en wat deze hebben gekost ;
6. welke vandaag de exacte stand van zaken is met betrekking tot deze collector ;
7. welke aanpassingswerken nodig zijn om deze collector in bedrijf te stellen (in detail) ;
8. wat de raming is van de kosten (geactualiseerd) om deze collector in bedrijf te nemen ;
9. zo deze collector in bedrijf gaat, wie deze zal exploiteren ;
10. zo deze collector afvalwater zou vervoeren, welke dit zal zijn vanop de verschillende aansluitingspunten ;
11. of hij niet overweegt om deze collector door een privé-firma te laten overnemen en exploiteren.

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 150
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congrestaal toegelaten . ..).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Schone Kunsten – Subsidiëring Jeugd en Muziek Vlaanderen

Jeugd en Muziek Vlaanderen viert tijdens het werkjaar '89-'90 haar 50e verjaardag. De verdiensten van Jeugd en Muziek zijn ons allen bekend. Al 50 jaar organiseren de meer dan 40 afdelingen van Jeugd en Muziek in geheel het Vlaamse land honderden concerten voor de jeugd en jongvolwassenen.

Op die wijze slaagde zij, en slaagt zij nog steeds, in de realisatie van haar doelstelling : het brengen van alle vormen van goeie muziek naar de jongeren.

Jeugd en Muziek telt zowel grote als kleine afdelingen, afhankelijk van het werkgebied. Zo zijn de afdelingen Brussel en Antwerpen grote afdelingen die een be-

roepskracht tewerkstellen. Voorbeeld van een kleinere afdeling is Jeugd en Muziek Veurne-Westhoek, dat volledig op het dynamisme van vrijwilligers stoelt.

Er bestaat evenwel een grote discrepantie tussen de subsidiëring van grote en kleine afdelingen. Zo is het geen geheim dat afdelingen zoals Brussel en Antwerpen elk één miljoen subsidies opstrijken, waar de kleine afdelingen het met een zeer gering bedrag moeten stellen. Het weze nochtans gezegd dat de kleine afdelingen in de provincies even kwaliteitsvolle concerten programmeren.

Er moet bovendien opgemerkt worden dat toegangsprijzen van 700 frank en meer geen uitzondering zijn voor JM-concerten in Brussel of Antwerpen, terwijl voor dezelfde concerten in de provincie veel minder toegangsgeld wordt gevraagd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister mij meedelen hoeveel subsidies de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks aan Jeugd en Muziek Vlaanderen uitreikt ?
2. Kan de Minister mij een lijst geven van het aantal concerten per afdeling voor het jubileumjaar '89-'90 ?
3. Welke verdeelsleutel wordt gehanteerd bij het toekennen van de subsidies naar de afdelingen ? Volgens het aantal concerten ? Volgens de aard en kwaliteit ervan ? Volgens het aantal leden in de afdeling ? Volgens het bevolkingsaantal van het werkgebied ? Volgens de standing van het concertgebouw enzovoort ?
4. Indien de Minister meent dat bepaalde aanpassingen aan het subsidiesysteem zich opdringen, welke maatregelen stelt hij dan voor ?

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Kleuteronderwijs – Leerlingenaantal en vergoeding kleuterleidsters

Naar aanleiding van mijn parlementaire vraag d.d. 13 september 1989 over de opportuniteit van de invoering van een systeem van inschrijvingen voor het kleuteronderwijs, verneem ik uit de pers dat dergelijke regeling een bijkomende financiering van 1,5 à 2 miljard frank zou vergen.

Het verschil tussen de aanwezige en de ingeschreven kleuters kan in september tot 12.000 oplopen, aldus

de perscommentaren, wat dan ook bovenvermeld bedrag voor de vergoeding van kleuterleidsters zou bepalen.

Kan de geachte Minister mij evenwel concretere uitleg dienaangaande verstrekken, gebaseerd op concretere gegevens ? Die bedragen lijken onwaarschijnlijk groot.

Vraag nr. 4
van 25 oktober 1989
van de heer F. VERMEIREN

Schoolradio – Medewerking

Door BRT 3 wordt in de loop van de ochtend gezorgd voor de „Schoolradio” een uitzending die zich inzonderheid richt tot de scholen.

In dit verband vernam ik graag :

1. of het lessenrooster van de scholen in de mogelijkheid voorziet voor het inlassen van de „Schoolradio”-uitzendingen en in hoeveel scholen in deze mogelijkheid is voorzien ;
2. of het departement zijn medewerking verleent aan het samenstellen van de programma's van de „Schoolradio” en onder welke vorm dit gebeurt ;
3. of personeel van het departement van Onderwijs gedetacheerd wordt bij de diensten voor de Schoolradio” en over hoeveel personen het gaat.

Vraag nr. 5
van 25 oktober 1989
van de heer F. VERMEIREN

Studietoelagen – Toekenning in het kader van het Erasmus-programma

Studietoelagen worden verleend aan studenten, die graduaat secretariaat gedurende twee jaar volgen.

Met het oog op de verdere Europese integratie en het te verwachten vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap wordt in het kader van het Erasmus-programma, dat naar de promotie van de samenwerking streeft binnen het hoger onderwijs in de EEG een „gezamenlijk studieprogramma” uitgebouwd tussen instellingen van hoger onderwijs van de verschillende lidstaten.

Aan de uitbouw van een gezamenlijk derde jaar zouden, op het huidig ogenblik, vijftien instellingen van hoger onderwijs zijn geïnteresseerd, waaronder 4 in België (waarvan 3 in Vlaanderen).

Tijdens het derde jaar kunnen de studenten ook gedurende drie maanden in een ander land van de Gemeenschap verder studeren.

In verband met deze nieuwe, aanvullende studierichting, die toch een belangrijke bijdrage levert voor de Europese eenmaking, vernam ik graag of de studenten die voor dit derde specialisatiejaar zijn ingeschreven, in aanmerking komen voor een studietoelage.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer M. DESUTTER

Openbare Werken – Aanwending van vliegias als cementvervangend produkt

Als alternatief voor gestabiliseerd zand wordt thans door de centrale van Ruien vliegias-fundering geproduceerd,

Het is algemeen bekend dat voor de bouw van de Liefkenshoektunnel vliegias als cementvervangend produkt in beton werd gebruikt.

Graag vernam ik voor welke andere openbare werken dit milieu-vriendelijk procédé werd toegepast.

Vraag nr. 3
van 17 oktober 1989
van de heer J. ANSOMS

Wegen en hun aanhorigheden – Aanleg fietspaden gewestwegen in de Noorderkempen

Op 7 oktober jongstleden vond er in Hoogstraten een succesvolle actiedag „Fietspaden NU” plaats. Fietsers uit Hoogstraten, Brecht, Merksplas, Rijkevorsel en Wuustwezel gaven door deze actie duidelijk te kennen dat er dringend fietspaden dienen aangelegd te worden langs de gewestwegen die al de gemeenten in de Noorderkempen met elkaar verbinden.

In de aanleg, maar ook in de planning schijnt de Noorderkempen wat fietspaden betreft een vergeten gebied te zijn. Graag vernamen wij van de Minister, aangaande de hieronder vernoemde gewestwegen in de Noorderkempen :

1. de huidige toestand ten aanzien van fietspaden ;
2. of er plannen/ontwerpen bestaan voor aanleg van fietspaden ;
3. of er reeds onteigeningsplannen gemaakt werden of onteigeningen gebeurd zijn ;
4. of er reeds aanbestedingen gebeurd zijn ;
5. wanneer de definitieve aanleg voorzien wordt.

R 24 Hoogstraten – Wortel – Merksplas
 R 14 Hoogstraten – Minderhout – Meerle – Nederlandse grens
 R 138 Meerle – Nederlandse grens
 R 128 Meerle – Nederlandse grens
 R 14 Hoogstraten – Rijkevorsel
 R 14b Minderhout – Meer – Nederlandse grens
 R 144 Bredabaan Wuustwezel – Loenhout
 R 144 Loenhout – Hoogstraten
 R 115 Sint-Lenaarts – Hoogstraten
 R 153 Sint-Lenaarts – Oostmalle
 R 111 Wuustwezel – Kalmthout
 R 133 Wuustwezel – Nieuwmoer (Kalmthout) – Essen

R 117 Essen – Brasschaat
 R 117 Brasschaat – Sint-Job
 R 115 Brecht – Sint-Job
 R 133 Brecht – Westmalle
 R 14 Rijkevorsel – Oostmalle
 R 12 Oostmalle – Westmalle.

Vraag nr. 5
van 17 oktober 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer – Oost-West-as ten noorden van Antwerpen

Ten noorden van Antwerpen is het openbaar vervoer in hoofdzaak een Noord-Zuid-beweging. Dit brengt mee dat geen enkele Oost-West-as bestaat inzake openbaar vervoer, meer bepaald verkeer per bus.

Om een lijn van Stabroek-Kalmthout-Wuustwezel-Brecht werd reeds vele malen gevraagd.

Kan de Minister toezeggen de mogelijkheid van een Oost-West-as ten noorden van Antwerpen middels enquêtes en/of andere studies te onderzoeken ? Indien ter zake reeds voorbereidend werk bezig zou zijn, vernam ik graag daarover de stand van zaken.

Vraag nr. 7
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Havens en hun aanhorigheden – Terreinophogingen met baggermateriaal

Vooraf te Antwerpen op de Linkeroever zijn gelukkig grote industriële investeringen aan de gang. Om terreinen bouwrijp te maken werden grote inspanningen geleverd door de diensten van Openbare Werken, DOLSO enzovoort. Daarbij wordt baggermateriaal gebruikt, afkomstig van waterbouwkundige werken.

Inzake baggerspecie bestaan er internationale verdragen tussen België en Nederland, waarbij is bepaald dat slib uit de Westerschelde op Belgisch grondgebied kan worden gestort.

Juridisch gaat het internationaal recht (onder meer verdragen) boven nationaal of regionaal recht.

Kan de geachte Gemeenschapsminister verklaren :

1. hoe het komt dat OVAM de terreinaanleg met baggermateriaal uit de Westerschelde voor NESTE-FINA verbiedt, alhoewel dit de uitvoering is van een internationaal verdrag ;
2. hoe OVAM de terreinaanleg voor industrievestiging kan beschouwen als een stortplaats en ter zake milieuheffingen oplegt ;
3. hoe het komt dat dergelijke maatregelen worden geëist namens OVAM door TWW'ers en/of stagiairs (BT) ;
4. hoe men in een getijdenrivier als de benedenschedde kan bepalen in het grensgebied of baggergrond wel van. Belgische of Nederlandse oorsprong is ?

Vraag nr. 8
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Jacht – Afschaffing loerjacht

Door de Vlaamse natuurconservators wordt gepleit voor de afschaffing van de loerjacht. Zij voeren een steekhoudende argumentatie aan met betrekking tot veiligheid en bescherming van fauna.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij de argumentatie van deze natuurconservators onderschrijft ;
2. welke nu de exacte reglementering is ter zake ;
3. welke naar zijn oordeel de reden is waarom deze natuurbeschermers zo lang moeten aandringen ;
4. of hij inderdaad de afschaffing van de loerjacht zal doorvoeren ;
5. wie desgevallend met het toezicht zal worden belast ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1989
van de heer M. DIDDEN

Financiën en Begroting – Besluit Vlaamse Executieve van 29 juli 1989

Naar we vernemen heeft de Vlaamse Executieve bij besluit van 29 juli 1989 een begrotingsberaadslaging genomen op basis van artikel 24 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963.

Nochtans gaf de geachte Minister reeds op 18 mei 1989 zijn akkoord voor het treffen van een beraadslaging in de Executieve en had hij derhalve op basis van dit akkoord een amendering kunnen voorzien op het begrotingsontwerp 1989.

Gaarne had ik dan ook vernomen om welke reden deze amendering niet werd gevraagd en voorgesteld, en waarom de Minister derhalve afbreuk heeft gedaan aan het begrotingsprerogatief van de Vlaamse Raad ? Verder zou het mij met betrekking tot de grond van de zaak benieuwen te weten over welke kredietverhoging het hier precies gaat ? Als ik het goed begrijp, betreft het hier een aangelegenheid inzake de geschillenprocedure. Is het mogelijk de reden weer te geven waarom de Vlaamse Executieve derhalve een besluit heeft getroffen ?

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Waterwegen en hun aanhorigheden – Stortplaatsen van baggerslib en nabestemming

Op sommige oude stortplaatsen van baggerslib, eigen-

dom van het Ministerie van Openbare Werken, grazen vandaag dieren of wordt er voedsel voor mens en dier geteeld.

Nochtans bevatten dergelijke oude slibstorten, vooral de meer recentelijk afgewerkte, in vele gevallen hoge concentraties aan zware metalen. Acht de geachte Minister het verantwoord, wetende dat bijvoorbeeld de opname van de giftige stof cadmium in hoofdzaak gebeurt via de voeding ?

Lijkt het niet aangewezen deze terreinen, die veelal onbruikbaar geworden zijn voor land- en tuinbouw, te laten bebossen, vanzelfsprekend na een grondig onderzoek naar de feitelijke toestand en onder meer naar de graad van fixatie van de zware metalen in de bodem.

Bebossing lijkt alleszins mogelijk te zijn cf. het proefschrift „Mogelijkheid tot het bebossen van baggerslibgronden” van landbouwkundig ingenieur Bruno De Vos (RUG, Faculteit Landbouwwetenschappen, Academiejaar 1988-1989).

Een dergelijke nabestemming werd reeds eerder bepleit in een licentiaatsverhandeling van Antoine Descamps en Kathleen Geysen : „Planologische benadering van de baggerslibproblematiek in de Gentse regio” (RUG, Faculteit der Toegepaste Wetenschappen, Academiejaar 1986-1987).

Hoe staat de geachte Minister tegenover een dergelijke nabestemming ?

Vraag nr. 11
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Waterwegen en hun aanhorigheden – Inventarisering en onderzoek naar zware metalen in baggerslibstortplaatsen

Het Ministerie van Openbare Werken heeft in de loop van de jaren baggerslib uit onze rivieren en kanalen uitgespreid over vele honderden hectaren laaggelegen gronden in Vlaanderen.

Werden deze slibstortplaatsen stelselmatig geïnventariseerd ?

Indien dit niet het geval mocht zijn, vindt de geachte Minister het dan niet dringend geboden dat een dergelijke inventaris onverwijld zou worden opgemaakt ?

Het is immers voldoende bekend dat er in vele van deze stortplaatsen hoge concentraties aan zware metalen voorkomen.

Werd elk van deze baggerslibstorten reeds onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen ? Zo niet, acht de Minister het dan niet aangewezen dat dit spoedig zou gebeuren ?

Op niet weinig van deze oude slibstorten grazen vandaag dieren, worden voedergewassen zoals maïs gewonnen, en er zijn er ook waarop voedsel voor de mens wordt geteeld.

Is dit nog langer verantwoord als men weet dat dit risico's kan meebrengen voor de volksgezondheid ?

Vraag nr. 12
van 26 oktober 1989
van de heer E. GRYP

Waterverdragen België-Nederland – Koppeling SST-dossier

Naar aanleiding van de hervatting van de onderhandelingen over de waterverdragen tussen België en Nederland, die in 1987 werden onderbroken, heeft de geachte Minister aan de Franstalige krant „La Wallonie” verklaard dat het Vlaamse Gewest de uitbreiding van de SST naar Nederland zou tegenwerken, indien Nederland stokken in de wielen zou steken inzake de Westerschelde. Met andere woorden, indien Nederland zijn eisen inzake de kwaliteit van de Westerschelde blijft handhaven, komt er geen SST-verbinding doorheen Vlaanderen naar Nederland. Deze koppeling van het om milieuredenen terecht betwiste SST-project aan verrechtvaardigde waterkwaliteitseisen naar aanleiding van het afsluiten van waterverdragen, is mijns

inziens niet ter zake, ongewenst en gelijk erg op chantage. Bovendien wordt hierdoor de mogelijkheid geschapen de ecologische eisen te omzeilen en tegelijkertijd de SST goed te praten, door deze als wisselgeld aan te wenden voor de toegankelijkheid en expansie van de Antwerpse haven.

Kan de Minister mij deze verklaring aan „La Wallonie” bevestigen ? In hoeverre werd deze zienswijze aan de Vlaamse Executieve voorgelegd, besproken en goedgekeurd ?

Gaat het hier dus om een standpunt van de Executieve of eerder om een persoonlijk standpunt van de Minister ?

Kan de Minister verantwoorden dat hij deze verklaring doet namens het Vlaamse Gewest, zonder dat dit totaal nieuw gegeven, zowel inzake de problematiek van de waterverdragen tussen België en Nederland als inzake het SST-dossier, in de Vlaamse Raad ter sprake is gekomen ?